

SIÓ

INFORMATIU
D'AGRAMUNT I
DE LA
RIBERA DEL SIÓ

us desitja

bon any

La campana Assumpta "volant" per sobre la plaça.

Les campanes es varen baixar amb una potent grua.

ELECTRIFICACIÓ DE LES CAMPANES

Les campanes agramuntines es tocaran prement un botó des de la sagristia.

La modernització i l'automatització arriben fins en aquelles coses que, per les seves característiques, era impensable fins fa poc temps. Les necessitats, però, s'imposen fins i tot a les tradicions més arrelades.

Aquest és el cas de les campanes del nostre temple parroquial que a partir de les properes festes nadalenques, si es compleixen les previsions, seran accionades mitjançant un mecanisme electrònic i amb uns tocs programats amb antelació.

L'electrònica substituirà el campaner i

una tradició i un ofici mil·lenari desapareixeran enduts pel ritme actual de vida.

Amb la desaparició del darrer campaner, en Silvestre Bonet, les campanes de la Vila sonaren de forma esporàdica gràcies a la voluntat d'un jove veí que pretenia seguir la tradició, però la realitat laboral s'ha imposat i perquè les campanes poguessin sonar regularment calia trobar una solució.

Els responsables de la Parròquia, amb el suport de l'Ajuntament s'han decidit a automatitzar les campanes abans que restessin mudes per més temps. A partir d'ara, tocar les majestuoses campanes agramuntines es farà senzillament prement un botó des de la sagristia amb la con-

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de **SOLUCIONAR QUALSEVOL projecte o gestió.**

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

seqüent despersonalització de la cosa mecànica i programada. Són els signes d'un temps del qual no se n'escapa ni res, ni ningú.

El pressupost per l'electrificació del campanar i la substitució de l'antic rellotge per un altre d'elèctric supera els dos milions de pessetes que seran cobertes amb aportacions de la Diputació, dins dels pressupostos de restauració del Temple, l'Ajuntament i la Parròquia mitjançant una subscripció popular.

En el decurs dels treballs preliminars de cara a la nova instal·lació, es varen descobrir algunes anomalies en les dues campanes principals. Això va obligar a baixar-les del seu cloquer un una espectacular operació que tingué lloc el dia 27 de novembre i que durà un parell d'hores.

Amb una potent grua situada al peu del campanar es varen baixar les dues campanes que es traslladaren al taller de J. Martorell per a ser reparades. La baixada de les campanes es va fer davant la curiositat dels pocs veïns que s'assabentaren de l'operació. Els més grans recordaven la "baixada" de les anteriors campanes durant la Guerra Civil, molt més ràpida i violenta. També es recordava el dia en què foren col·locades les actuals. Són jornades, per la seva inusualitat, que queden en el record. Com espectadors hi havia, fins i tot, un grup de joves estudiants de l'Institut.

PRESENTACIÓ DE L'OBRA POÈTICA D'EN VILADOT

L'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs acollí la presentació oficial dels tres volums de l'obra poètica de Guillem Viladot.

Les principals "patums" intel·lectuals lleidatanes participaren en la presentació dels tres primers volums de l'obra completa de Guillem Viladot que se celebrà en dia 4 de desembre a l'Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Un acte del qual se'n feren amplis ressò tots els mitjans de comunicació i que comptà també amb la presència d'un grup d'agramuntins que volgueren acompanyar el nostre convilatà, i col·laborador des de sempre d'aquesta revista, en un moment tant significatiu i

Es varen descobrir algunes anomalies en les dues campanes principals.

VAGUES D' ENSENYANTS

Els centres públics d'ensenyament secundaren les vagues convocades pels seus sindicats.

La segona jornada de vaga dels ensenyants dels centres públics de Catalunya celebrada el dia 21 de novembre va ser secundada per la pràctica totalitat dels mestres i professors dels centres d'Agramunt i així el Col·legi "Macià-Companys" i l'Institut "Ribera del Sió" varen romandre sense classe durant

tot el dia. Per la seva part el Col·legi "Mare de Déu dels Socors" no va secundar la que havien convocat els centres privats per al dia anterior.

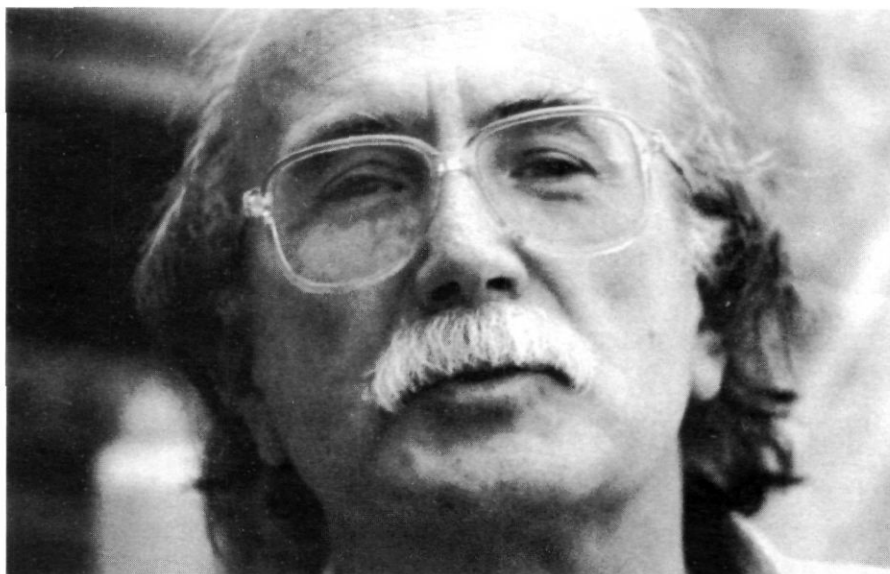
Els vaguistes varen repartir entre els pares d'alumnes uns fulls d'informació sobre els motius de la vaga i en aquest mateix número de SIÓ, l'APA del "Macià-Companys" també es refereix a aquest tema. Aquesta va ser la segona ocasió en què es celebrà aturades des que s'inicià l'actual curs escolar.

MORT PER SOBREDOSI

Un jove veí d'Agramunt mort per una sobredosi d'heroïna.

Per segona vegada, la nostra vila es va veure afectada per una nova víctima d'aquest flagell del que es víctima la nostra societat. Un jove resident a la Vila, i fill de Cervera, Àngel M.B. de 31 anys va resultar mort a conseqüència d'una sobredosi d'heroïna en el seu propi domicili on vivia amb la seva dona i un fill.

Es dóna la circumstància que tenia previst iniciar aquest mes de desembre un tractament de desintoxicació i estava a l'espera que el cridessin des de l'Hospital Provincial de Lleida, segons van explicar fonts mèdiques de la localitat.

important. Entre els assistents s'hi trobà a faltar un representant de l'Ajuntament d'Agramunt.

En el decurs de la presentació, intervingueren Joaquim Molas l'historiador de la literatura catalana més important actualment i prologuista dels tres volums d'en Viladot, Alex Susagna,

poeta i director de l'Editorial Columna, editora de l'obra completa, Gonçal Serrate, responsable de l'àrea de Cultura de la Diputació de Lleida, coeditora de l'edició i, finalment, l'autor que es mostrà emotiu i es dirigí de forma especial als agramuntins que l'acompanyaven en aquell acte.

FESTA DE SANTA CECÍLIA

Les entitats musicals de la vila varen celebrar conjuntament la seva festa patronal.

Amb motiu de la festa de Santa Cecília, patrona de la música, les entitats agramuntines que, d'una manera o altra estan relacionades amb aquesta, varen celebrar una sèrie d'actes per tal de commemorar la festivitat. A l'igual que l'any passat s'organitzaren uns actes musicals i uns altres de festius.

El divendres, dia 22 de novembre, tingué lloc al Casal un concert amb la participació del Cor Parroquial, la Coral d'Avui, la Banda de Trompetes i Tambors, la Cobla Jovenívola i el grup d'havaneres "Vent Serè". L'assistència de públic va ser més aviat escassa.

L'endemà dissabte es celebrà una sessió de cucanyes i una xocolatada al Mercadal per als més menuts, organitzades per l'Agrupament Escolta. Al vespre, de nou a la Sala del Casal es celebrà un sopar de germanor amb la participació d'unes 135 persones, membres de les entitats i familiars. En l'organització, a més de les associacions anteriorment mencionades, també hi prengué part el Grup Caramellaire "Aires del Sió".

La Banda de Cornetes i Tambors durant el concert de Santa Cecília.

Un aspecte de la sala del Casal durant el sopar de germanor.

HOMENATGE A RAMON ROCA I SALA

L'Ex-president de la Creu Roja d'Agramunt va ser homenatjat per les Assembles Local i Provincial.

En el decurs d'un sopar al qual hi van assistir unes 140 persones, inclosos els integrants de la Creu Roja Juvenil, el que va presidir durant 13 anys, del 1977 al 1990, l'Assemblea Local, Ramon Roca i Sala va ser objecte d'un homenatge de reconeixement per part de l'Assemblea Provincial, la presidenta de la qual, Carme Tobella, va imposar-li la Medalla d'Or de

l'entitat. Assistiren a l'acte, que se celebrà en un establiment hotelier de la localitat el dissabte 30 de novembre, l'Alcalde de la Vila, un representant de la Diputació, el president del Consell Comarcal de l'Urgell, la presidenta de l'Assemblea Local de Creu Roja, presidents d'altres Assembles de localitats veïnes, integrants de la d'Agramunt, familiars i amics.

En el mateix acte, Pere Brils, que durant molts anys va ser secretari de l'entitat i ensems un dels seus principals impulsors i animadors, va rebre també el reconeixement de les seccions locals i provincials de la Creu Roja.

Foto retrospectiva del canvi de presidents de la Creu Roja.

ACCIDENT LABORAL MORTAL

Una jove agramuntina va ser víctima d'un accident laboral que li causà la mort.

La jove treballadora de 22 anys d'edat, Rosari Esteban Lombardo, va morir asfixiada amb la seva roba quan treballava en una granja de Pelagalls. El fet es va produir quan, estava tota sola, se li va enganxar la roba en el motor d'una màquina de classificar ous. La pressió de la roba sobre el seu cos va ocasionar-li la mort en no haver-hi ningú que s'adonés del fet i fos a temps d'aturar el motor.

Els fets tingueren lloc a quarts d'una del migdia del dilluns 18 de novembre i a mesura que s'anaven coneixent per Agramunt causaven una gran consternació entre el veïnat, tant pel dramatisme del fet, com per ser, la víctima, d'una nombrosa família prou coneguda en la localitat.

PRIMERA PEDRA DEL CAP-1

El Conseller Xavier Trias va presidir la col·locació de la primera pedra de l'edifici que ha d'acollir el Centre d'Assistència Primària.

Amb la presència del Conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat, Xavier Trias el dilluns dia 2 de desembre es va col·locar la primera pedra del CAP de primer nivell que s'aixecarà en els terrenys on estava situada l'antiga Casa del Metge que dies abans havia estat enderrocada.

A l'interior d'aquesta primera pedra i dins un cilindre metàl·lic s'hi va col·locar un còpia de les actes dels acords municipals referents al nou edifici, un exemplar de la revista SIÓ del mes de novembre, dos exemplars del dia dels diaris La Mañana i Segre així com diverses monedes actualment en circulació.

Els detalls tècnics del que serà el nou edifici els trobarà el lector en la secció de "L'Ajuntament Informa". El centre d'atenció primària atindrà els partits mèdics d'Agramunt, Preixens, Puigverd d'Agramunt, Ossó de Sió i les Pallargues amb prop de 6.700 persones. La seva distribució per edats és la següent: de 0 a 14 anys, 1.144; entre 15 i 64, 4.350 i majors de 65 anys 1.200 persones. És, com pot comprovar-se, una població envellida. Quan a la població del municipi d'Agramunt, aquest envelliment és menys notable amb uns percentatges més positius per la població més jove.

CONFERÈNCIA COL·LOQUI

El tema del nou impost sobre Activitats Econòmiques, va ser tractat en un acte informatiu.

Organitzada per la delegació agramuntina de la Cambra de Comerç de

El conseller Trias posant la primera paletada al C.A.P.

Tàrraga, es celebrà a la nostra vila una conferència col·loqui sobre el nou Impost d'Activitats Econòmiques, IAE, que aquests dies està aixecant tanta polseguera informativa arreu del País.

El conferenciant, Ramon Gorbs i Turbany, va explicar les principals característiques d'aquest nou impost i les repercussions a empreses i comerços. Sembla ser que l'incidència serà menor en les localitats petites com nostra, però que podrà ser molt important en les més grans. Ja s'ha parlat que alguns tipus d'establiments d'aquestes grans poblacions hauran de tancar les portes per la càrrega financera que els suposarà el fer front a aquests pagaments.

Per protestar per aquest nou impost s'ha convocat per part de la Confederació de Comerç de Catalunya una protesta pel dia

11 que ha de consistir amb una apagada de llums d'aparadors i rètols. A hores d'ara no sabem quin seguiment tindrà a la nostra vila. Quan el lector llegeixi aquesta crònica, la protesta ja s'haurà celebrat.

FESTA DE LA IMMACULADA

Les ex-alumnes del Col·legi de les Monges varen celebrar la festa patronal del Centre.

Com cada any un grup d'ex-alumnes del Col·legi de les Religioses Concepcionistes de la vila es varen reunir per celebrar la festa de la Immaculada. Els actes consistiren en la celebració d'una missa el dia 7 a les 9 del vespre i, acte seguit, amb un refrigeri de germanor que serveix per recordar vells temps i mantenir una tradició que ve de lluny.

LA CORAL D'AVUI, INFORMA

"CATALUNYA CANTA"

Organitzat per la Federació Catalana d'Entitats Corals, el diumenge 19 de gener de 1992 es realitzarà al Palau Sant Jordi de Barcelona l'aplec general "CATALUNYA CANTA" que es farà per celebrar el 30è. Aniversari de la recuperació del nostre moviment coral després de molts anys de clandestinitat.

Considerat aquest aplec com una activitat molt important pel Cant Coral a Catalunya, la FCEC ha convidat perquè també hi participin les altres Federacions: el Secretariat de Corals Infantils de Catalunya, les Corals Juvenils de Catalunya

i la Federació de Cors de Clavé.

La Coral d'Avui com un membre més de la Federació hi participarà. Així mateix s'hi ha inscrit també el grup gran de la Coral Bon Cant.

CONCERT DE NADAL

La coral d'Avui i la Coral Infantil Bon Cant us desitgen unes Bones Festes Nadalenques i us conviden a assistir al tradicional Concert de Nadal que es farà al Casal Agramuntí el dia 26 a la una del migdia.

J. Pijuan

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Assegurances en
general

Josep Vidal

Mútua Reddis

ESTEM AL SEU SERVEI

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

GARATGE

Josep Vidal

AGÈNCIA OFICIAL

SERVEI DE GRUA PERMANENT
REPARACIÓ EN GENERAL DE TOT EL
RELACIONAT AMB EL SEU VEHICLE
INSTAL·LACIÓ I CÀRREGA
D'AIRES CONDICIONATS

Ctra. de Cervera, s/n.
Tels. Ofic. 39 08 63 - Part. 39 01 50
AGRAMUNT

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES

MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Núm. 334
Any XXVIII
Desembre 1991

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Jaume Cots,
Montse Ortiz, Joan Pijuan,
Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Creus,
Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural
Premi "Tassis-Torrent" Diputació de Barcelona

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 1.800 ptes.

A l'estranger: 2.200 ptes.

Número solt: 175 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96
o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: "El Naixement". Plafó de la pradel·la del
retaula del Roser del s. XVII. Església
d'Agramunt.

Foto: Joan Puig

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar
totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no
significa l'acceptació implícita del seu contingut per
part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els
col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb
l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb
pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es
prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir
publicats en el mes de la data de la revista, han
d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans
del dia 25 del mes anterior.

*Estimats
lectors...*

Dono per entès que vosaltres, estimats lectors, haureu vist aquella mena d'arbre que ens han col·locat al mig de la plaça de l'Església per tal de convertir-lo en l'Arbre de Nadal d'enguany. El primer dia que m'hi vaig topar, l'ànima em va caure als peus.

Es dona per entès que els arbres de Nadal són per fer goig; per alegrar la vista, al marge de qualsevol connotació amb la qual no hi vull entrar. Dubto molt que, malgrat tots els guarniments que li puguin penjar, aquella mena de viga amb rames pugui alegrar la vista de ningú. Més aviat crec que el que desprèn és un sentiment de llàstima. Només calia veure les cares dels vianants els primers dies que s'hi topaven.

Diuen que era un arbre que tenia la mort anunciada perquè estava plantat al jardí de la Casa del Metge. Potser hauria estat millor que l'haguessin mort discretament i no voler-lo utilitzar per estalviar quatre quartos a l'Ajuntament.

Quan tothom llença la casa per la finestra pels dies de Nadal, Cap d'Any i Reis, el nostre Consistori es torna garrepa i ens col·loca aquell especimen esguerrat entre els edificis de l'Església i la Casa de la Vila, dos monuments que fan goig de veure i, aquest any, amb les campanes remodelades i que tocaran soles.

Recordo que fa uns anys, un corresponsal d'aquesta revista es queixava de la col·locació de l'arbre de Nadal per motius ecològics. Jo, enguany, ho faig per motius estètics. Les coses cal fer-les bé o no fer-les, deia la meva padrina i, sobretot, quan tot és qüestió de posar-hi algun calé més i quan l'arbre de la Plaça és, pràcticament, l'únic signe extern de les festes nadalzenques a la nostra vila.

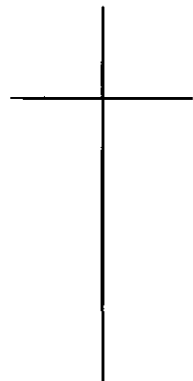
Sobta el contrast entre la foscor i la tristor dels nostres carrers i places més centríques, amb l'esplendor i l'alegria que es desprèn dels de les poblacions veïnes durant aquestes festes nadalzenques, ben guarnides en consonància amb l'ambient propi d'aquestes jornades.

Caldria que l'Ajuntament i l'Associació dels Comerciants fessin algun pensament conjunt i, com corresponent a dates tan assenyalades, el centre de la vila es vestís de festa per celebrar-les. Que així sia.

Atentament

Bernat Jofre.

Desembre de 1991

Pregueu a Déu per l'ànima de

Carme Vicens i Carbonell

Vda. de Ramon Llurba i Vilà

que morí cristianament el dia 14 de novembre de 1991,
a l'edat de 81 anys.

A. C. S.

Els seus apenats: fills, Joan i Carme; fills polítics, Antònia i Mallití; néts, germanes, Dolors i Teresa; cunyat, Josep M^a; nebots, cosins i la família tota, us agrairan una oració per l'etern descans de la seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

AGRAMUNT, novembre de 1991

Els lectors escriuen

Evitem mals entesos

Des de fa disset anys, els alumnes de vuitè del col·legi "Macià-Companys" vénen realitzant una sèrie d'activitats a fi de recollir diners que els ajudin a pagar-se l'excursió de fi de curs, que també coincideix amb la fi de l'EGB. És una manera de dir-se adéu abans que cada un emprengui el seu propi camí.

Any rera any, l'elaboració d'un cistell de Nadal ha esdevingut com la primera i la més constant activitat. Si això ha estat possible és gràcies a la col·laboració dels comerços i altres establiments de la nostra vila i pobles de la rodalia.

Aquest any, al moment de passar pels comerços (sempre en grups reduïts) es van trobar que ja se'ls havien avançat. I això és el que cal aclarir.

A Agramunt, per fortuna hi ha moltes

institucions recreatives i culturals. Una d'elles, el CAU, abocada als infants i joves, oferint-los moments d'esbarjo i esplai. Tothom fa el que pot per recollir diners. Vendre. Vendre loteria és el que fan quasi totes, però aquest any se'ls ocorregué la mateixa idea d'elaborar un cistell, amb els mateixos mitjans que nosaltres i quasi en les mateixes dates.

Ens van arribar queixes de mala organització i que passessin dues vegades pels mateixos llocs. No és això, és que eren dues institucions diferents. Sabem que molts comerços van col·laborar pensant-se que eren els de les escoles, com sempre, per això es van sorprendre que després tornessin. Quan se'n van adonar, igual van ajudar. Aquest any per partida doble.

Som conscients que Agramunt és petit per poder fer activitats paral·leles en la mateixa època, i lamentem la falta de coordinació entre els centres d'ensenyament i altres institucions que, a la fi, perseguim els mateixos objectius.

Ja vam avisar als nostres nois que ningú no té obligació de donar si no vol, i que s'havia de ser correcte sempre. Desitgem que davant del "xasco" ho sabessin fer així. Són nens i cal molta comprensió per entendre les seves reaccions a vegades massa espontànies.

De totes maneres, a cal Marsà hi ha el cistell exposat.

No volem competir. Només volem agrair la generositat i la comprensió de totes aquelles persones que, malgrat tot, ho han fet possible.

Gràcies i bones festes!

Núria Sorribes i Josefina Verni
Tutores de vuitè

Pares, ara que s'atança la diada de Reis..., heu pensat

Quines joguines comprareu aquest any?

Joguines com les que anuncien per la TV?

Joguines bèl·liques

Que ensenyen el nen a matar?
Que els fan veure la guerra divertida, apassionant i necessària?
Que els acostumen a la violència?

Joguines sofisticades,

cares, de mecanismes complicats?
que no deixen participar el nen perquè ho fan tot elles?
que s'espantllen aviat?

Joguines discriminatòries,

diferents pels nens i les nenes?
que marquen ja de petits els papers de l'home i la dona en la societat?
que imposen valors diferents a uns i altres?

OBRIM BÉ ELS ULLS

Són aquestes les joguines que realment convenen als nostres fills?

Per això, PROPOSEM:

- Matèries pimeres perquè el nen construeixi, pinti: paper, fang, fusta, plastilina, cartró, suro, llana, pintures...
- Jocs de moviment per l'aire lliure: bicicletes, pilotes, patins, cordes per saltar, aros, gronxadors...
- Jocs resistents i amb 1.000 usos: peces de fusta, mecanos...
- Joguines educatives: puzzles, cartes, jocs de lletres i imatges, colorines, instruments musicals...
- Joguines d'imaginació: cavalls de cartró, nines, titelles, marionetes, cotxes senzills, eines, pales, carretons, tefèfon..

L'Agrupament Escolta i Guia d'Agramunt us vol desitjar un Bon Nadal.

ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA
REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURA INDUSTRIAL

Antoni Capitàn

C. de Jaume I, 12 - Tel. 39 04 03 AGRAMUNT

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

PALVI, SA

*Equips de recollida i
transport de residus*

Telèfon 39 12 48

AGRAMUNT

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de OCASO, S. A.

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Dr. Josep Mª Peroy **GINECÒLEG**

- *Revisió ginecològica anual*
- *Planificació familiar*
- *Ecografia - Control de l'embaràs*
- *Malalties mamàries*

Avgda. Generalitat, 5 - 2on C
MOLLERUSSA

Visites convingudes
Tel. 60 23 18 (tardes)

Amb Montserrat Felip i Trepapat

Era una nit freda, pels carrer no hi passava ningú, i en creuar el petit jardí de cal Mestres, un gat s'em va afegir fins arribar, escales amunt, a l'entrada de la casa. Toco el timbre: riiiiing..! i de seguida m'obre la porta la Montserrat. El gat molt més ràpid que jo i sense necessitat de més preludis es cola dins de la casa. Jo em quedo sola al portal recitant el que s'acostuma a dir en aquests casos: Hola, bona nit, vinc per l'entrevista de SIÓ, oi que havíem quedat a les 9?

MONTSERRAT FELIP, filla i néta de metges, exerceix la medicina a Agramunt, com a metge lliure, en la mateixa consulta que ho havia fet el seu pare.

Regidora de l'Ajuntament, presidenta de l'assemblea local de Creu Roja, organitzadora del servei d'ajuda al centre assistencial del Castell del Remei, metge de la pelegrinació a Lourdes, casada, mare de tres fills i mestressa de casa intenta organitzar-se el temps de la millor manera que sap, però els dies de 24 hores li resulten massa curts.

LES ARRELS

- Fem una mica d'història. Recordo que el teu pare havia estat metge d'Agramunt, hi ha algun altre metge dins de la teva família?

- Sí, el meu avi ja era metge. Ell va acabar la carrera l'any 1910 i li van

Juny de 1946. El doctor Francesc Felip Vilà, a la consulta.

Agost de 1946. El doctor Joaquim Felip Brufau, a la consulta.

La doctora Montserrat Felip actualment, a la consulta.

PAGUI SENSE DINERS!

Pagui sense diners amb la **Targeta 6000** de la **CAIXA DE MANRESA**, a tots els establiments adherits als Serveis **A tot arreu "Comerç"** i "6000".

A més Vostè podrà:

Ajornar el pagament sense cost addicional fins a 45 dies, o també pagar en terminis el que hagi comprat, i disposar d'efectiu les vint-i-quatre hores als Caixers Automàtics de **CAIXA DE MANRESA** i en les xarxes de caixers més importants del país.

Si no la té demani-la

CAIXA DE MANRESA

ANGEL EROLÉS

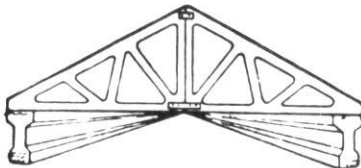

**FORJA
METALL
DISSENY**

**PER A LA CONSTRUCCIÓ
i L'HABITATGE**

C/. Ferrocarril, 16 - Tel. 50 11 34 - 25300 Tàrrrega

PRETENSATS

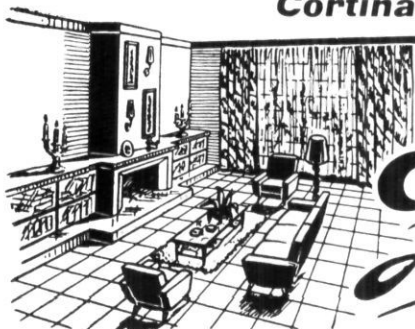
CUÑAT, S. L.

Avgda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

donar la plaça de Puigverd. L'any 1911 va venir cap a Agramunt, es va casar i va agafar la clientela del metge del Gall, (el doctor Francesc Solé i Figuerola, oncle de la meua àvia) que tot just s'acabava de jubilar.

Des d'aleshores fins l'any 1954 va estar exercint a Agramunt com a metge titular.

El meu pare va començar a treballar amb l'avi, i l'any 1947 li van concedir la sol·licitud d'una plaça de metge lliure aquí al poble.

- Què volia dir metge lliure?

- Hi havia el metge funcionari que era el titular i a banda d'aquest n'hi podien haver altres, que eren els anomenats metges lliures. Pel que fa a aquests últims existia una limitació de metges per poble, perquè és clar, en un poble petit si s'hi posaven 4 o 5 metges i havien de viure de les iguals, tots malviuen. D'aquí que a Agramunt, amb 5.000 habitants li corresponguessin 2 metges: el titular i un de lliure.

- Actualment la legislació continua igual en aquest sentit?

- No, ha canviat. A partir de l'any 1990 Agramunt es va declarar partit obert. Això vol dir que s'hi poden posar, sense cap mena de limitació, els metges que vulguin.

- Conserves material o algun estri antic del teu pare o del teu avi relacionat amb l'exercici de la medicina?

- Sí, tinc una llibreria amb una cinquantena de llibres de medicina del meu avi del segle passat i potser algun de més antic.

Aquests llibres em van ser d'una gran utilitat per a realitzar un treball d'història de la medicina sobre les febres palúdiques a la plana d'Urgell durant el segle XVIII.

A casa hi ha també molt material antic com estris de dentista (peces per arrencar queixals, xeringes,...) del meu avi i d'altres objectes, alguns dels quals no sé ni per a què servien.

Ara recordo també que tinc guardat un aparell que havia vist utilitzar al meu pare per constatar la velocitat de sedimentació de la sang. Recordo els dos tubs d'assaig damunt del bufet del menjador i al meu pare dient-nos: aviseu-me quan passi un hora, aviseu-me quan em passin dues!

- Pel que expliques a casa vivíeu bastant de prop la feina

La família al complet per la Primera Comunió de la Laia. Any 1989.

del teu pare?

- Sí, de fet era inevitable, estàvem acostumats a les entrades i sortides del pare a qualsevol hora. A més a més, aleshores els metges visitaven tota la setmana i també el diumenge al matí perquè era mercat. El meu pare no va fer vacances fins que va arribar a Agramunt el doctor Suárez.

- Quan creus que va néixer el teu desig de dedicar-te a la medicina?

- No recordo de molt petita, però em sembla que des de sempre. Volia estudiar medicina i ser metge de poble.

L'any que vaig estar fent el Rotatori a l'hospital, m'hi vaig trobar molt a gust, em va agradar, però sabia que no era el meu.

- Quin any vas acabar la carrera?

- L'any 1979. Llavors vaig estar treballant amb el meu pare durant gairebé un any. Cada un de nosaltres tenia les seves hores de visita i després comentàvem els casos.

Recordo a l'hora de les visites a domicili que em sentia molt tallada quan em preguntaven:

- Qui demana? ja que realment jo em veia molt jove i no sabia ben bé que respondre: la metgessa, el metge, la Montserrat...

- Què creus que és el millor que et va ensenyar el teu pare?

- El meu pare em va ensenyar sobretot

algunes coses de cirurgia menor i petites intervencions quirúrgiques com treure llúpies (quistes de grassa), i altres cosos estranys com vidres, agulles...

Si bé degut a la seva mort, només vam poder estar junts un any, va ser un aprenentatge molt intens.

El meu pare és el millor metge que he conegut i un gran company de feina.

- Quan tens algun dubte de diagnòstic que és el primer que et ve al cap, algun consell del teu pare o algun llibre de consulta?

- Moltes vegades recordo el que deia el meu pare.

Hi ha algunes coses que et queden gravades. Per exemple el meu pare sempre em deia: quan escoltes un nen moltes vegades no li trobes res. Escolta al costat, sota el braç, i allí enganxaràs el problema. Sempre que escolto alguna criatura penso en això.

LA SANITAT

- A nivell d'ambulatori, la gent està molt descontenta dels serveis sanitaris del nostre país, quina creus que n'és la causa?

- El primer problema que hi veu la gent és que no els atenen com ells volen. No els deixen parlar i no se'ls escolten. El tracte és escàs, hi ha poc tracte de persona a persona.

Un altre problema seria el de gestió, per exemple per fer-te una ecografia

has d'esperar tres mesos, quan qualsevol ginecòleg té un aparell d'aquests en la seva consulta.

- Què en penses de la reforma sanitària?

- Seria molt llarg de comentar-la amb detall.

A grans trets podem dir que fomentarà el treball en equip, i uns criteris d'actuació més unificats entre tots els professionals de la medicina.

- Creus que l'atenció primària està realment coberta amb els serveis existents i quins canvis suposa la creació del CAP (Centre d'Assistència Primària)?

- De fet l'assistència primària s'ha estat fent sempre i la seva bona o dolenta cobertura depèn en molts casos, fins i tot del caràcter o tarannà del metge.

Ara, amb la creació dels CAPs es pretén ampliar el concepte d'assistència primària, i endegar una tasca de programes de salut i prevenció on fins ara només hi havia el reconeixement i tractament del pacient. Això en teoria està molt bé, però en la pràctica dependrà molt dels membres que configuren l'equip bàsic de salut.

Pel que fa a l'assistència serà la mateixa. L'avantatge és que en el CAP sempre hi haurà un metge de guàrdia i si més no, un celador que ràpidament el localitzarà sense necessitat que el pacient realitzi cap desplaçament.

- Com es podria definir el CAP?

- És el lloc físic, seu de l'equip bàsic de salut. En el cas d'Agramunt estarà format per:

- Dos metges de medicina general
- Un pediatre
- Un odontòleg
- Tres ATS

També un assistent social i personal no mèdic.

- Quan entrarà en funcionament aquest servei?

- El dia 2 de desembre es posarà la primera pedra i l'any 1993 ha d'estar funcionant.

- Com a metge privat tens sortida en un poble com Agramunt? Quines activitats professionals realitzes?

- Tinc feines diverses. Dos dies a la setmana faig consulta per l'Aliança; tinc una mútua i ara m'he donat d'alta de llicència fiscal i faig exercici lliure de la medicina, visito a casa, però no tinc cartilles de la Seguretat Social.

També des d'aquest any la Seguretat Social m'ha fet una contracta com a metge de reforç, per poder cobrir les guàrdies de l'àrea bàsica d'Agramunt.

- Mai no et vas plantejar optar per una plaça d'especialista.

- No, perquè jo tenia molt clar que em volia quedar a Agramunt.

L'AJUNTAMENT

- Aquesta és la segona legislatura en la que formes part del Consistori municipal. Quin és el teu càrrec?

- Sóc tercer tinent d'alcalde i porto la regidora de sanitat. També sóc la primera dona regidora de l'ajuntament d'Agramunt, que se'n tingui constància.

Lourdes: Junt amb membres de l'equip sanitari de la pelegrinació. Any 1990.

- Com s'ha impulsat des de l'Ajuntament la creació del CAP?

- L'Ajuntament només hi posa el terreny, el Departament de Sanitat és l'encarregat de dur-lo a terme i finançar-lo a través del Consell Comarcal.

- Quines són les teves obligacions com a regidora de Sanitat?

- Tenir cura de la sanitat ambiental i la salut pública.

- Parlem de la residència d'avis.

- Sóc la directora de la residència perquè sóc regidora de l'Ajuntament. És una feina més de la Regidoria.

En certa manera me'n sento responsable perquè la vaig muntar jo. Ja abans d'entrar a l'Ajuntament havia vist els plànols i m'havia ofert pel que calgués ja que la geriatria era un tema que sempre m'havia agradat. Junt amb l'assistent social ens vam dedicar a voltar residències per agafar idees i prendre models, vam redactar els estatuts amb el secretari, i vam elaborar tota la infraestructura del Centre.

- Quan es va inaugurar?

- Es va inaugurar el mes de setembre de 1989 però no la vam obrir fins el dia 20 de desembre del mateix any.

Vam anar allargant la data d'obertura perquè esperàvem tenir més sol·licituds d'ingrés, però finalment ens vam decidir a obrir amb 4 avis perquè ja havia arribat el fred i aquelles persones no podien passar un altre hivern a casa.

- Com valeres els dos anys de funcionament?

- Molt positivament. En obrir, a tots

Presentació de l'orquestra de cambra d'Agramunt. Any 1988.

plegats ens faltava experiència però tot ens ha anat molt bé.

Quan vam inaugurar hi havia quatre persones interessades per entrar-hi a treballar, ens varen semblar aptes i les vam contractar. De fet l'elecció va estar molt encertada ja que saben donar als avis el que no tenien a casa i el que potser no s'esperaven trobar: molt d'amor. Els tenen molt mimats i contemplats.

Més endavant hi va haver altres persones interessades per la feina però les places ja estaven adjudicades.

També hem estat de sort perquè mai no hem tingut llista d'espera i no ens hem vist obligats a rebutjar cap sol·licitut d'entrada. Tot aquell que ha demanat per entrar ha estat acceptat. Actualment tenim les quinze places cobertes.

- Tots els avis són d'Agramunt i rodalies?

- No, n'hi ha: Cinc d'Agramunt
- Quatre de la Noguera
- Un de l'Anoia
- Un de la Segarra
- Quatre de L'Urguell

En total són nou dones i sis homes.

- A nivell mèdic, qui els atén?

- No és una residència assistida i per aquesta raó tots tenen la seva cartilla i el seu metge titular.

- Com es financia la Residència?

- A partir del pressupost de l'Ajuntament, les subvencions de l'ICAS (Institut Català d'Assistència Social) i les quotes que paguen els residents.

... I ALTRES

- Formes part d'alguna associació o agrupació agramuntina?

- Sí, vaig ser, junt amb la meva mare una de les fundadores del servei d'assistència al Centre del Castell del Remei; si bé he de dir que ara fa molt temps que no hi vaig.

També he anat durant molts anys a Lourdes com a metge de la pelegrinació i des de finals de l'any passat sóc la Presidenta de l'Assemblea local de la Creu Roja.

- A veure, anem a pams. Des de quan participes en el pelegrinatge a Lourdes i per quina raó?

- M'agrada anar-hi pel sentiment de germanor que experimentes. Per mi, anar a Lourdes és com una des-intoxicació, cada any ho espero amb molta il·lusió.

Vaig començar a participar en el pelegrinatge l'any 1983 i durant 5 anys seguits no hi vaig faltar. Després ho vaig deixar 2 anys per raons familiars, però des de l'any 1989 hi torno a participar com a metge del pelegrinatge.

- Et donen gaire feina els malalts?

- La veritat és que de malalts no em portem tants com voldríem, però tot hi així, més d'una vegada hem hagut de córrer i no precisament per un malalt, sinó perquè algun dels pelegrins o alguna infermera ens ha donat ensurt.

- Com va estar la teva elecció com a presidenta de l'Assemblea local de la Creu Roja?

- Jo ja era de l'Assemblea anterior i el president va exposar el seu desig de retirar-se del càrrec. Hem van preguntar si tenia intenció de continuar i si volia acceptar el càrrec i així ho vaig fer.

- Quins serveis ofereix la Creu Roja Local?

- Servei d'ambulàncies
- Creu Roja joventut
- Cursets de tant en tant
- Està previst d'ampliar els serveis?

- De moment no perquè no tenim personal. Tota la gent que hi treballem ho fem de forma voluntària i mantenir el servei d'ambulàncies i el destacament ja ens costa un gran esforç.

- Potser tenir soldats com a Tàrrrega o Cervera us permetria ampliar els vostres serveis...

- Això ara per ara, no ens ho podem plantejar perquè per tenir soldats hi ha d'haver un centre permanent de primers auxilis i aquí això de moment no és possible.

A partir d'ara però, els objectors de consciència podran demanar Agramunt per fer el servei militar substitutori, llavors almenys unes hores al dia, podrem tenir algú al destacament de forma permanent. Ara no hi mai ningú, només els diumenges. Tot i així, hi ha un telèfon de Creu Roja on sempre estem localitzables per qualsevol urgència.

- Ja és molt tard i la Laia (filla gran de la Montserrat i en Jordi) s'ha anat incorporant a la nostra conversa mentre busquem fotos per entre els albums familiars.

De cop i volta comenta: "li agrada molt de llegir, oi que això és un hobby?".

La Montserrat respon: "Sí, podríem dir que és una afició.

- M'agrada molt també arxivar, col·leccionar... i com no! viatjar. Tinc tots els llibres de casa registrats en fitxes per autors i temes; conec tota Europa Central, Tunícia i Rússia".

- Portem ja una bona estona mirant fotografies: la família, els germans, els fills, els aniversaris,... però trobar-ne una de seva ens resulta francament difícil.

Finalment descobrim la raó: "sóc una entusiasta de la fotografia i com que sempre les tiro jo, no surto gairebé mai en cap".

Quedem que ja em farà arribar les fotografies que ens falten.

M'acompanya a la porta. A dins la casa no se sent res. Ens despedim. Bona Nit.

Realment a fora el carrer fa molt fred.

Montse Ortiz

Sopar de germanor a la Residència d'avis. Any 1990.

Escolà, Pinós...

una generació que desapareix

Milicians al peu de l'estàtua de Colom de Barcelona, octubre de 1936.

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Foraster, Gabriel Sans i Xandra, Ramon Lluelles i Cases, Foraster, Josep Mª Bonet (Gana Petit), Francesc Escolà (Cisco la Trudis), aquest últim és la persona a la qual es fa referència en aquest article.

FA pocs dies hi havia a SIÓ l'esquela d'En Josep Mª Pinós mort a França i ara ens assabentem del decés d'En Francesc Escolà a l'edat de 77 anys, del qual es fa menció en els fascicles dedicats a la guerra publicats en aquesta Revista.

Qui era en Francesc Escolà? Era fill únic d'un jornaler de la terra, com ell també ho fou. Era d'una família humil del Raval de Sant Francesc que, com altres pagesos, malvivia en aquell món de pobresa que era la societat d'aquell temps, abans d'esclatar la revolta militar. Cal recordar que si ara la diferència social es nota en la categoria del cotxe d'una família, aleshores era dramàtic ja que la diferència consistia en el vestir, en l'educació primària, en el menjar i en la salut. Gairebé tothom tenia lligada l'alimentació amb la matança d'un porc, però també hi havia famílies que passaven amb mig. Quan la gent que som grans fem memòria et revenen molts detalls punyents: mala alimentació que generava vells precoços de 50 a 60 anys, gent que moria tuberculosa, vestits i llençols apedaçats, berenars de mainada amb la llesca de pa i safranòria confitada, arengades per esmorzar que es partien dos germans a dies alterns, cua i cap. Ningú no deixava una

bombeta encesa. Poques cases amb aigua corrent. La canalla recollien femta dels animals i se la venien per uns cèntims. Res de postres si no eren de collita pròpia i taronges a canvi de cassigalls. Abundaven les cols, les bledes, la carabassa i la patata en lloc de la carn, malgrat que tothom tenia corral. El cafè alguns el prenien de marro de segona colada. Els altres beviem el de la primera. Unes gotes afegides l'adobaven. El treball de punta de dia, a punta de nit. I aguantar el fred instal·lat a tot arreu, amb els penellons que perseguïen mans i peus i que mossegaven i picaven fins a la nafra. Perquè seguir...

Poder sortir de la pobresa només era possible amb la imaginació d'un futur que canviés un sistema social tan tancat i injust, per bé que el temps s'ha encarregat de mostrar tot el que hi havia d'utòpic en l'anarquisme i en el socialisme-comunisme, quan han pres formes dictatorials. El progrés ha anat sempre de bracet amb la llibertat i la democràcia. I no cal oblidar que si hi hagué progrés durant la dictadura franquista, fou a partir de 1959 quan hagué d'afluïxar, aconsellada per l'Opus Dei, ja sigui donant "llibertat d'emigració" a dos milions d'aturats o bé "llibertat d'entrada" a milions de turistes que si aportaven "idees perilloses" també traginaven divises. De "milagro español" res de res. Aquí la normalitat econòmica ens vingué de les sobres de l'Europa democràtica. La llibertat i la democràcia generen el progrés, que cal posar-lo a l'haver dels enginyers, de les màquines, de l'automòbil,

No fa gaire va aparèixer en el DdB. un article sota el títol "Generacions que ens estalonen".

L'autor Jordi Planes, membre del Club d'Opinió Empriu, és a més director del CEHI, arxiu lligat amb la Universitat de Barcelona.

El tema era que està desapareixent biològicament la generació que va viure la República amb Macià i Companys, que va patir la Guerra Civil i que va haver d'ajupir-se a Catalunya especialment fos del cantó que fos— davant del franquisme victoriós.

Aquesta reflexió era feta, els dies en què morí Joaquim Nunyes i al que precedí uns mesos en la mort, en Jaume Brugat que vivia a Andorra.

Eren homes que participaren a Prats de Molló al costat de Macià per alliberar Catalunya i dels quals si no vaig errat en queden ja només dos, Josep Marlès i Pere Marmé als quals també conec. També és cert que els homes contemporanis a Companys —sinó en l'edat sí en la lluita per més llibertat— i que aleshores érem joves també estem desapareixent com remarcava J. Planes a escala de tot Catalunya.

I el mateix podem dir a escala d'Agramunt.

dels investigadors, dels laboratoris... més que no pas al dels polítics dels sindicalistes o de les sufragetes. Però aquests hi són: necessaris per tal de deixar les mans lliures a aquells.

Però posats en aquell moment en què totes les forces del desenvolupament tècnic tot just començaven a sorgir, ¿què té d'estrany, cosa impensable en la societat actual tan còmoda i acostumada al treball i plaer fàcil, que d'Agramunt sortissin voluntaris al front on es perdia la vida, un nombre de 30 a 40 joves? Entre ells, en Francesc Escolà, periodista, fill de periodista que tenia només un tros de terra de secà i que com altres, ardonia la seva economia, desermant terra al bosc del Siscar i així poder-ne gaudir una vintena d'anys, després dels quals en perdia el dret de conreu. No se li coneixia afinitats polítiques i com altres se n'anà voluntari, a intentar que el món canviés.

S'allistà a Barcelona i foren un grup d'agramuntins, en Josep Mª Bonet, en Ramon Lluelles i en Joan Claramunt. Feren cap al front d'Ossa. En Lluelles recorda bé la por que passaren ja que l'enemic en sabia més de matar gent –eren professionals contra amateurs– i que no es van fer mereixedors de cap medalla del valor. Aquell primer contacte amb el perill li va fer comprendre que molts actes heroics no són producte d'una valentia que es porta a dins, sinó fruit sovint de circumstàncies que s'encadenen. I que també hi ha qui té por i ho sap amagar i compleix amb el seu deure, encara que se li regirin els budells. Poc podia pensar ell –en Lluelles– d'allò que el "Sisco" fou capaç.

De milicians passaren a ser soldats enquadrats en l'Exèrcit Popular. En Lluelles i en Bonet a la 30 Divisió i el "Sisco la Trudis" a la 32, 142 Brigada, Batalló 38 on com a caporal de metralladores, quan la guerra s'acabava, hagué d'emplaçar-se justament a Timó, al bosc del Siscar on ell havia desermat

terra. La metralladora fou situada en un tossal que dominava la clotada. A la clotada veïna hi havia un altre agramuntí, Antoni Campabadal que era soldat-proveïdor en una altra metralladora. Ell, en Campabadal, fou qui vegé per darrera vegada un altre convilatà, el Paquito Escaler que anava de patrulla. A l'endemà quan veié passar de nou el grup sense ell, demanà on era i li digueren que la nit anterior hi havia perdut la vida. Era fill d'una vídua que vivia davant de cal Palou, l'Enriqueta del "Gepet" i nét d'un guàrdia civil. Acabada la batalla, la pobra mare que n'havia sabut alguna cosa, anava desesperada pel bosc, mirant i tombant algun cadàver... Fou inútil...

Aquells dies els comunicats de guerra dels rebels parlaven del "Vértice" de Timó que l'artilleria atacava des de Montclar i la Donzell. Agramunt fou ocupat el dia 12 de gener a la una de migdia i allí s'instal·là el Coronel Mohamed Ben Mezian, que pel bon nom de la "Cruçada" cal suposar que era cristià. Coscó i per tant Timó ho fou el 20. A la casa pairal dels Escolà, també situada allí, que havia estat minada pels republicans, hi perderen la vida dos dels habitants, en Josep Escolà i Ramon Barbé, quan una mina a retardament hi esclatà.

Quan hi hagué l'atac final, ho explica en Campabadal, el "Sisco", un xicot rabassut i tirant a ros, resistí dos atacs de dues companyies que pujaven per la clotada i al final es quedà sol. La metralladora de l'altra clotada on era en Campabadal ja s'havia retirat. Ell, coneixedor del lloc, havia escollit bé l'indret i també sabé preveure la retirada. Segons es comentà més tard, causà més de cent baixes a l'enemic. És obvi que aquest fet s'esbombà i a més forta raó donat que era de la vila pròxima. Algú ja li digué: –No et podràs atansar més al teu poble.

Entrà a França per Prats de Molló i els seus pares ja grans

quedaren desprotegits i sols, en la tan penosa època de després de la guerra. Un cosí-germà seu agramuntí, en Miquel Potrony, ajudà sempre i molt els seus pares i és ben trist recordar que una demanda d'ajut a les autoritats d'aquell moment, feta pels dos vells, tingué la resposta següent: Us falta pa? Digueu al vostre noi que vingui que li donarem coca.

La mare morí el 1950. El "Sisco" cap a l'any 1951-52 anà a Andorra i vegé el seu cosí que li portava documents per la tornada. Però estava traumatitzat i no es fiava dels papers ni de les bones paraules ni dels bons propòsits del Dr. Ramírez, que aleshores tenia interessos a una bòbila d'Andorra. Jo el vaig veure també, però l'afer no rutllà. L'any 1953 moria el pare a casa d'en Potrony.

Estava tan traumatitzat i esporuguit que mentre jo m'explicava i demanava per ell als de la casa, m'escoltava amagat darrera una porta.

Anys després d'acabada la dictadura vingué un parell de vegades a Agramunt, discretament, tal com li corresponia al seu caràcter, una mica introvertit. No és una història bonica. És una història real d'un cúmul de desgràcies que va portar la guerra i una filera de morts que van quedar estesos al bosc del Siscar i que algú potser encara plora... Una companyia de les dues era una Bandera de la Falange de Palència, segons s'ha sabut posteriorment.

Com he dit, som una generació que desapareix deixant el país més ric, més lliure, on els vells van mudats i els joves potser massa ben peixats i on hi

"...som una generació que desapareix deixant el país més ric, més lliure, on els vells van mudats i els joves potser massa ben peixats i on hi ha joves de més de vint anys que no tenen consciència d'haver conegut cap dictadura..."

Sembla que algú enverinà la relació amb el seu cosí i durant més de deu anys no hi hagué notícies d'ell. En Miquel Potrony em demanà si en algun dels meus viatges el podia localitzar. Retornava de Saint Martin-le-Beau de veure el President a l'exili i vaig passar una jornada –anava amb família i caravana– visitant tres pobles del departament del Tarn, tots tres amb el mateix nom, pobles petits on no calien ni carrers per tal que les cartes arribessin al destinatari. A la darrera localitat i per casualitat el vaig trobar.

ha joves de més de vint anys que no tenen consciència d'haver conegut cap dictadura i troben tan normal la democràcia que molts potser ja no aniran a votar. Gent de vint anys que amb prou feines saben qui era un sàpatra de nom Franco... Per molts anys i que duri.

J. Ros i Serra

Nota: Informacions facilitades per Ramon Lluelles, Antoni Campabadal, Miquel Potrony, Joaquim Bàrrios i Joan Escolà.

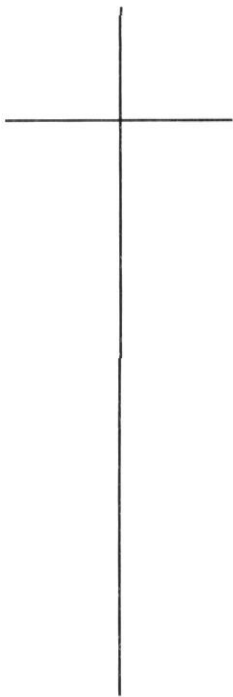
Adéu estimat, un dia nosaltres farem el teu camí i l'esperança del retrobament ens suavitzarà, en part, el gran dolor de la teva partença.

Anna Karenina

Jaume Sanchis i Mas

1 de maig 1925
11 de novembre 1991

La família agraeix les nombroses proves d'estimació envers en Jaume i nosaltres, i la gran participació en la pregària conjunta pel repòs etern de la seva ànima.

Quart aniversari de la mort

d'Amador Vázquez i Fernàndez

qui morí el 30-12-87

*Ja no ets entre nosaltres,
ja no fem el camí junts.
Físicament, com ens manques!
Però tu vius en nosaltres
i nosaltres vivim per tu.*

De les herbes del camp,
del menjar artesanal,
d'allò sa i natural,
us en dóna la clau

El lliri blau

- HERBORISTERIA
- DIETÈTICA
- FITOCOSMÈTICA
- QUIROMASSATGE

Us hi esperem!

El trobareu al carrer
Sant Pelegrí, 37 de Tàrrega
Tel. (973) 50 07 97

AGRUPACIÓ DE CULTURA TRADICIONAL D'AGRAMUNT

AQUEST 1991 la colla de grallers hem complert 5 anys des que ens vam iniciar amb aquests instruments que per antiguitat i el carisma que han anat adquirint, són un símbol de la idiosincràcia de la música tradicional d'aquest país, durant aquests 5 anys amb gralla i timbal a coll s'ha viscut diversitat d'experiències majoritàriament positives, que han anat aportant a la colla noves sensacions i inquietuds en el camp de la cultura tradicional.

Fruit de les inquietuds en formes d'expressió culturals de la nostra geografia, ha estat aconseguir dur a terme l'organització de la mostra de cercavila tradicional en un intent de sensibilització que ha donat pas a la creació de la colla gegantera d'Agramunt i la possibilitat d'altres objectius

Sobre noves sensacions hem de dir que a part de l'evolució en les possibilitats dels nostres instruments, cal afegir-hi l'adquisició d'instruments antics i que configuraven l'anomenada cobla de tres quartans definida com l'antecessora de la cobla moderna, composta en la seva versió típica amb: sac de gemecs, flabiol i tamborí, i gralla (primitiva tible) o bé tarota (primitiva tenora); aquesta cobla interpretava bàsicament el contrapàs i la sardana curta i el seu nom venia donat pel fet que eren tres músics amb quatre instruments ja que el flabiolaire duia a més un petit timbal.

Així doncs, davant la diversitat de noves activitats i juntament amb la possible dissolució de l'actual colla de grallers, s'ha optat perquè a partir del nou any entri en funcionament una nova entitat sota el nom d'"AGRUPACIÓ DE CULTURA TRADICIONAL D'AGRAMUNT" que aglutinarà en forma de seccions les activitats que es desenvolupin en aquest àmbit i fixant bàsicament el

“La transformació dels grallers”

seu camp de treball a nivell local.

Les seccions comptaran amb un coordinador que de moment durà el control de la nova agrupació i inicialment seran quatre:

GRALLERS

Secció que posarà música a les activitats de l'agrupació i que resta oberta a tothom que vulgui tocar aquests instruments (gralla i timbal).

COBLA DE TRES QUARTANS

El mateix que la secció grallera, però a més fent aguna sortida amb la colla gegantera, queda doncs a disposició de qui ho vulgui l'aprenentatge dels seus instruments (sac de gemecs, flabiol i tarota).

COMISSIÓ DE LA CERCAVILA TRADICIONAL

Encarregada d'organitzar l'anome-

nada "MOSTRA DE CERCAVILA TRADICIONAL CATALANA" ajudant en tot el seu embolcall especialment el dia de la seva celebració.

GEANTERS

Encarregats de ser transportadors i balladors dels nostres gegants, tot coneixent algun ball i fer-ne els moviments corresponents.

D'altra banda l'agrupació, amb el suport de les seccions, ha elaborat un pla de treball sobre la recuperació del folklore festiu Agramuntí i que en síntesi està programat de la següent

manera: inicialment si no hi ha cap entrebanc hi haurà la recuperació dels antics gegants d'Agramunt, basat en un gravat que es contempla en el costumari català i que data de 1908, la seva construcció anirà a càrrec del prestigiós constructor de gegants en Manel Casserras de Solsona, la idea per la seva presentació està fixada per la festa major de 1992, i juntament amb els gegants es farà la presentació del ball de gegants d'Agramunt, composició feta per la secció de grallers (valset per a dues veus de gralla).

Darrera d'això vindran la recuperació de la dansa de canuts i rams (després de l'elaboració d'un dossier) en el qual s'espera la màxima participació de gent; després es faria efectiva la recuperació de l'àliga agramuntina juntament amb un ball propi, a continuació vindria el ball de bastons d'Agramunt basat inicialment en la música del ball de bastons de

Guissona (degut a tenir-ne referències de similitud), i finalment es faria un toc de processó propi de la vila en honor a la nostra patrona i presidida en el seu recorregut pels entremesos recuperats.

Aquesta és doncs la nostra presentació i els seus objectius, de tota manera cal dir que a part d'informar-vos el que desitgem és que s'incorpori força gent a la nova agrupació, i que per tant resta oberta absolutament a tothom que hi vulgui col·laborar o integrar-s'hi plenament, així doncs tots els qui tingueu algun interès en l'ajuda de les tasques a

realitzar (música, gegants, comissions...) us podeu posar en contacte amb el coordinador de l'agrupació:

Sabateria de baix, 11

Telèfon 39 01 59 (Joan).

La construcció d'un patrimoni festiu propi i la recuperació del perdut són aspectes bàsics de la cultura tradicional i popular, i requereix sovint un gran esforç per tirar-ho endavant i mantenir-ho, però és evident que amb consciència col·lectiva i amb un treball espontani i de col·laboració, es salvaguarda aquesta riquesa de convivència i personalitat fins i tot pel damunt dels intents forans de canviar

les nostres festes dins de la seva essència més pura.

De vegades però se'ns fa difícil explicar l'autèntic valor d'aquest fenomen i és que la cultura tradicional és, potser, com aquell sentiment que provoca al ser humà, aquella sensació que sovint es menysprea, però que a cops ens aporta l'honor d'una felicitat immensa.

Esperem i desitgem la vostra col·laboració.

**AGRUPACIÓ DE CULTURA
TRADICIONAL D'AGRAMUNT**

Finestra educativa

PER LA DIGNIFICACIÓ DE L'ENSENYAMENT PÚBLIC

Aquest any el professorat del sector de l'ensenyament públic ha participat en dues jornades de vaga. Les raons perquè això s'esdevenia fou explicat en reunió de Junta la qual, a més, proposà de donar-ne una difusió més àmplia tot convocant una assemblea.

Qui hagi seguit els noticiaris dels darrers dies haurà pogut oir o llegir molt fàcilment els arguments de l'Administració la qual ha tingut un fàcil accés als mitjans de comunicació. Els professors per la seva part, han hagut de fer uns esforços suplementaris per exposar les raons que els empenyien a mobilitzar-se per reivindicar unes millores que s'exigeixen a l'Administració.

Concretament els del C.P. "Macià-Companys" ens van presentar les "altres" raons per les quals s'adherien al manifest de suport a l'Escola Pública. Allí se'ns digueren les demandes que anaven més lluny que no els aspectes purament laborals i ens presentaren per què volien una millor atenció al col·lectiu públic que a Catalunya

representa el 60% de tot l'ensenyament i que malgrat el pes específic que té es veu desplaçat pels "concerts i ajuts econòmics" que any rera any amplia la Conselleria d'Ensenyament amb els centres privats.

Aquestes són les causes que ens han emprès a penjar un rètol a la façana de l'Escola sota el lema que encapçala aquest escrit: "PER LA DIGNIFICACIÓ DE L'ESCOLA PÚBLICA".

Ah! i perquè vegeu que això no és una reacció de darrera hora us voldríem recordar que en data 15 de gener d'aquest mateix any el Consell Escolar del centre va dirigir un escrit a l'Honorable Conseller, En Josep Laporte, que, entre altres coses, li recordava "...coneixent que s'estan habilitant partides extraordinàries per tal d'augmentar els concerts amb l'ensenyament privat... demanem... els recursos... per donar satisfacció als compromisos pendents amb la xarxa pública".

Sabeu quina ha estat la resposta? El "silenci administratiu".

Senzillament creiem que també ens hem de fer escoltar els pares ja que hi estem implicats i no podem disposar d'un altre poder de convocatòria que el que nosaltres, conjuntament amb els mestres, puguem aportar des dels espais que els mitjans de comunicació, com és ara aquesta *Finestra Educativa*, ens cedeixen per fer arribar la nostra veu de queixa i exposar que:

– Es discrimina l'Escola Pública enfront de la Privada (cada vegada més subvencionada).

Tenim en el nostre centre aules amb més de trenta alumnes/classe.

– Ens falten especialistes (Ed. Física, Música, Plàstica...).

– Encara és hora que se'ns digui quins alumnes tindrem quan es faci la Reforma (on és el Mapa Escolar de la nostra comarca?).

– La formació del professorat està plena de voluntarisme (l'administració no ho incentiva gens).

I, mentrestant, continuem fent pinya els pares i els mestres.

La Junta A.P.A.
C.P. "Macià-Companys"

GRAN MERCAT

El Rebost

Carrer de Sió, 15

Turrones Vicens

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

RENAULT

JERONIVALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua
Càrrega d'aire condicionat

Ctra. Artesa-Tàrrega, Km. 12'800

Tel. 39 03 34 - Fax: 39 12 84

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

Menopausa

L'etapa fèrtil de la dona s'estén des de la primera regla o menarquia fins a la menopausa data de l'última regla i que acostuma a ocórrer al voltant dels 50 anys; així, doncs, segons l'expectativa de vida actual, la dona es troba en situació de postmenopausa durant quasi un terç de la seva vida. La disminució de producció hormonal que es produeix a aquesta època de la seva vida, no solament afecta l'esfera diguem-ne sexual sinó també influeix per privació a d'altres òrgans o esferes de l'organisme. El tractament substitutori amb hormones no pot aplicar-se de manera generalitzada però sí que pot pal·liar (als casos que pot administrar-se) les alteracions i conseqüències de la menopausa.

Hem de diferenciar la menopausa o data de l'última regla amb el climateri que és el període que precedeix, acompanya i segueix a la retirada de la menstruació.

Anteriorment a la menopausa existeix un període en què ja es van presentant signes d'invulsió, entre els que es troba la desaparició dels cicles ovulatoris. Posteriorment ve ja la fase menopàusica pròpiament dita en què la dona comença a presentar manifestacions de desequilibri endocrino tant a nivell local com general. Aquestes alteracions no són degudes a una aturada de producció hormonal sinó a un desequilibri de la producció d'estrògens. S'accepta com normal que aquesta data dels 50 anys pugui variar en 8 anys tant per damunt com per sota, és a dir, es considera fisiològicament normal des dels 42 fins als 58 anys. Durant aquesta etapa menopàusica i anteriorment a ella, els cicles menstruals es fan irregulars, de vegades curts, d'altres més llargs i amb menstruacions de vegades més profuses o abundants.

Sempre és aconsellable la revisió ginecològica, però en aquesta etapa, quan arriba la menopausa, jo m'atreviria a dir que és quasi obligatòria la visita al ginecòleg per la possibilitat de lesions importants de l'aparell genital per la disminució de producció hormonal i conseqüentment l'atrofia genital.

Les alteracions que es produeixen en aquesta època menopàusica a l'aparell genital femení són, entre d'altres, empetitiment dels ovaris, la superfície d'ells s'arruga, als 55-60 anys els ovaris a la dona no són majors del tamany d'una ametlla. Igualment la trompa s'atrofia i es retreu. Generalment l'úter s'atrofia. La vagina igualment s'aprima i s'atrofia. A nivell de vulva, perinè i lligaments, també s'atrofien i es relaxen, per això la dona menopàusica es fa propensa als prolapses i descens genitals.

A més a més d'aquestes alteracions que podríem anomenar locals, es produeixen d'altres que es podrien dir generals, perquè afecten tot el cos. Aquestes són de gran heterogeneïtat i variables a cada cas, però en termes generals podríem classificarles com:

- Canvis circulatoris: Tendència a la hipertensió arterial, sufocacions, alteracions al reg circulatori de les extremitats (cames i braços) amb el conseqüent formigueig, enrampaments, etc.
- Canvis digestius: Alteracions de les digestions, de vegades meteorisme. Moltes vegades aquestes alteracions són atribuïbles a alteracions hepàtiques però en realitat són trastorns "sui gèneris" del climateri.
- Trastorns nerviosos: Inestabilitat psíquica, insomni, palpitations, canvis de caràcter i irritabilitat, depressió. Moltes vegades aquestes alteracions psíquiques són degudes perquè la dona menopàusica pensa que ja no és necessària pels seus fills, potser per

aborriment en el seu matrimoni, de vegades per no tenir un treball remunerat fora de casa i per dependre econòmicament del marit, etc.

- Alteracions de la constitució femenina evolucionant cap a l'obesitat o a l'aprimament, de vegades hi ha una tendència a la virilització (certa similitud a l'home en alguns aspectes físics), osteoporosi (descalcificació).

De totes aquestes alteracions les més visibles són les sufocacions i l'osteoporosi.

Les sufocacions són degudes a alteracions dels petits vasos sanguinis i que afecten al 75% de les dones menopàusiques. Aquestes les perceben com onades de calor que comencen al pit i puguen a la cara i al cap, amb suor i color vermell de la cara. Pot durar des d'un segon fins a pocs minuts. Succeeix a qualsevol hora. És un fenomen passatger.

L'osteoporosi o descalcificació, té més importància i repercussió orgànica ja que es perd massa òssea, per això els ossos són més fràgils i trencadissos, podent-se produir i moltes vegades passa, fractures fàcils.

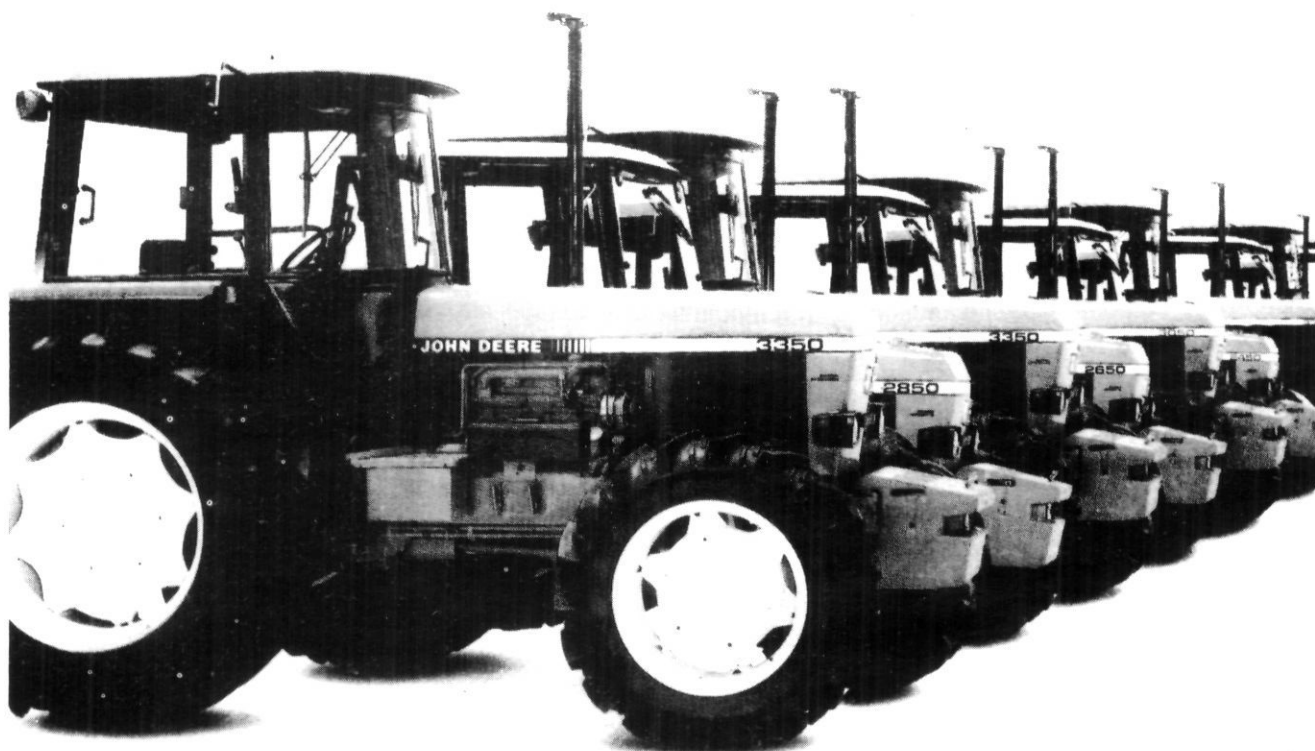
Les mesures a prendre van des d'una alimentació variada i sana amb aport de calci i vitamines passant per un exercici físic moderat i regular. L'activitat sexual deu continuar ja que millora la condició de la vagina. S'ha d'anar en compte amb la possibilitat d'infeccions urinàries, vaginals i hemorràgies genitals.

Així mateix es pot donar tractament hormonal que minimitza molt els símptomes climatèrics proporcionant una milloria de la qualitat de vida, essent els seus efectes beneficiosos superiors front als possibles riscos, però la seva aplicació no és universal, sinó seleccionant cada cas i les dosis han d'ésser les mínimes possibles.

Jesus Ramon Giménez Sanz

Metge

Nova Sèrie 50 John Deere

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

TRACTORS I MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

Carretera N-II, Qm. 486'800 - Apartat 57 - Telèfon 60 04 50
MOLLERUSSA

Des de les golfes del Farreny

"Dies de perdó, d'amor i de gràcies"

Fred, neu, aigua, gel, fang,
boira i..., sol, també sol!
I torrons, i alegria!
Missa del gall, cants de nades.
Vi de cava, neules,
i els dotze grans de raïm
Bones Festes! Bon Nadal!
Feliç Any Nou!
I el fer cargar la soca,
de quan érem petits.
Dels nostres fills
fent el mateix.
I de nostres néts i nétes
que també ho faran.
Alegria sí, però també penes!
Tot barrejat!
Aquell nen que va néixer,
va passar fred, va passar gana
humiliacions i de gran,
fou crucificat.

Com tants i tants altres avui.
Quin triomf el seu!
Quin ser més atípic.
Més desfasat.
Resulta ridícul
un ser així, avui,
per a molts.
Pau a la terra pels homes
i dones de bona voluntat!

I, pels atípics, pels utòpics,
pels malats de la sida,
pels drogaaddictes i per les putes.
Pels desesperats.
Pels que han de treballar
nou, deu, catorze hores
per malviure.
Pels pagesos i ramaders.
Per les joves vídues i mares
que sacrifiquen la seva joventut
pels seus fills.
Pels malalts, i més si són vells.
Pels malalts mentals, paralítics,
síndrome de "dawn"..
Fins pels rics, que a vegades són
els més pobres de tots.
Pau a tots i per a tots,
desitgem-nos tots
Per Nadal i per l'Any Nou 1992

Novembre de 1991

Professional d'Estètica

- ✿ Amb tractament d'ungles
dèbils i malaltes.
- ✿ Especialitat en decoració i
ungles de porcellana.

Servei a domicili en hores convingudes.

Telèfon 39 04 59 AGRAMUNT

ES VEN PATI

Al C. de la Segla Molinal, 12

Informació: Telèfon 43 01 64

—Llibreria
—Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

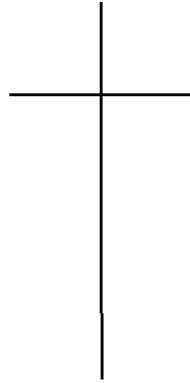
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
T.V. - VIDEO
PARKING PRIVAT
SALÓ CONVENCIONS
SALÓ BANQUETS
SERVEI BAR-RESTAURANT

HOTEL BONCOMPTE ★★

Plaça Sant Cristòfol, 1
Tels. 46 10 02 - 46 10 03
Fax 46 10 04

PONTS
(Lleida)

13è i 1er aniversari dels esposos

Ramon Mora i Solsona
Rosa Vicens i Miralles

A.C.S.

*Els recordem amb enyorança,
en el silenci del seu repòs.*

Pare Nostre...

Gent, fets, coses...

La paraula i l'alto-el-foc

Són coses que si no fessin plorar farien riure. Ho acabo de llegir avui mateix, dia vint-i-quatre de novembre, al diari. A Iugoslàvia, servís i croats acaben de signar un nou alto-el-foc que hauria de posar fi al llarg intercanvi de "foc" entre els uns i els altres, i de passada estalviar moltes víctimes i patiments entre la població civil que veu com cada dia s'empitjoren els camins de poder sobreviure.

Si la memòria no em falla, el d'avui és el catorzè alto-el-foc que signen les dues parts, i ha d'entrar en vigor ara mateix. Tan de bo que aquest contribuís més en benefici de la pau que no han fet els tretze anteriors, perquè, si no és així, pobra Iugoslàvia i pobres Iugoslavs, que Déu els empari!

I... com és que se signe tantes vegades la fi de les hostilitats sense cap mena de predisposició a dur-la a terme? De què serveixen, doncs, uns documents que haurien de tenir caràcter d'inviolables en un codi de justícia internacional? No hi ha cap organisme a la societat que pugui exigir el compliment d'unes normes que, per altra banda, ja han estat ratificades per les parts implicades?

Aquestes preguntes, i d'altres de semblants, són unes preguntes que no hi hauria d'haver mai ocasió de fer-se-les ningú, però la realitat ens està demostrant massa sovint que tot el que es digui o se signi, i per més conferències de pau que se celebrin, tot, pot acabar en un no-res, més semblant al joc d'un pati de col·legi d'EGB que no pas al prestigi que, d'antuvi, s'hauria de sonar a alguns dels caps visibles que remenen les cireres dels cistells de la política.

Retrocedint una mica en el temps es pot comprovar que la política s'ha valgut sempre de la traveta i l'engany per aconseguir els seus propòsits. Els acords en la signatura de tractats, en un moment donat han acabat essent paper moll si a una de les parts li ha semblat convenient de fer-ho.

Semblantment, en l'actualitat estem assistint a una degradació, tan forta si cal, de l'ètica que hauria de regir les relacions entre els pobles. Una degradació notòria en tots els camps, i que de passada, s'ha estès igualment en l'àmbit social.

Per exemple: en temps passats hom donava tanta o més credibilitat a la simple "paraula" de la major part de la gent que la que avui dia s'atorga a molts documents firmats i segellats. De tractes i acords importants se'n feien força sense passar pel paper, i hi havia qui preferia enfonsar-se ell abans que s'enfonsés la seva paraula. Ara, de tot això res. La prova es dona, per exemple, quan necessiteu que us facin qualsevol servei. Pot trigar setmanes o mesos a fer-se realitat. Això sí, de promeses mai en falta. És clar, no valen cap cèntim i se'n pot repartir a dojo.

On s'haurà amagat l'estimada paraula que no es veu enlloc?

A. PONSÀ

Demografia

(Mes de novembre de 1991)

NAIXEMENTS:

Mariona Cots i Farré dia 12

MATRIMONIS:

Jaume Rosines i Camps i
Maria-Antònia Valentines i Prats dia 10

Àngel Jubete i Comenge i
Mercè Areny i Tallaví dia 16

DEFUNCIONS

Jaume Sanchis i Mas 66 anys dia 11

Maria Joval i Sala 74 anys dia 15

Carme Sevilla i Palacios 91 anys dia 19

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE NOVEMBRE

Dia 13	3,7 l./m ²
Dia 14	0,4 l./m ²
Dia 15	6,6 l./m ²
Dia 20	0,8 l./m ²
Dia 29	30,0 l./m ²
Dia 30	13,6 l./m ²
TOTAL	55,1 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL MES DE NOVEMBRE

Màxima del mes	20°, dia 3
Mínima del mes	-2°, dies 23 i 24
Oscil·lació extrema mensual	22
Mitja de les màximes	12
Mitja de les mínimes	3'233
Mitja de les mitjanes	7'616
Mitja mensual a les 8 h.	4'7

L'Observador: Deudat Pont

JEROGLÍFIC

Un missatge...

PAS AL REI

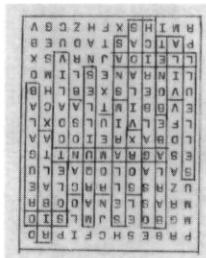
Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del Rei als escacs, trobareu un refrany català.

sent.	ven	se'n	Si
tre	res	el	cos
tà	no	tent,	teu
es	con	el	tot

Solució al Jeroglífic

xifrat
xifrat

Solució, per P.R.:

Solució al Pas al Rei, per P. R.:

Si el ventre no està content,
tot el teu cos se'n ressent.

SOPA DE LLETRES

En aquest embolic de lletres hi trobareu disset cognoms d'Agramuntins residents a la Ciutat Comtal.

Una vegada els haureu trobat, agafant una lletra de cadascun, es podrà formar també el nom de SIÓ, AGRAMUNT i LLEIDA.

```

P R B E S H C F I P R D
M G B O E S J M L S I O
M R A S L E N A O O B R
U Z R S S L R R C L A E
S A L A O L O Q A E L U
E S A G R A M U N T T G
L D B A X R E I O O A A
L F E L V I U L S D X L
E V B B I M T L A A C A
U V O E L S X E B L H B
L I N R A N E S L I M O
L L E I D A J N R V S X
P A T C A S T A D U E B
R M I H S X F H Z C G V
    
```

L'ACUDIT D'EN CREUS

SOLUCIÓ

- Caram! Si que estàs de xotis! Mira que vestir les gallines.
- És que a l'hivern quan es despullen no ponen, i així...

Pel Broc Gros

El personal tècnic municipal, tot rumiant com col·locar la primera pedra.

La caLa i SeRa.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT

El passat dia 30 de novembre es varen desplaçar a la localitat de Vilanova del Camí un total de 55 joves jugadors i jugadores integrants d'equips benjamins i alevins per tal de disputar unes trobades de Mini-handbol organitzades per la Federació Catalana d'handbol, els nostres sis equips varen obtenir un total de 4 victòries, excel·lent resultat tenint en compte que els rivals eren de la província de Barcelona.

La quitxalla s'ho va passar d'allò més bé atès que els varen fer diferents regals i així mateix se'ls convidà a esmorzar a tots, també cal dir que els representants del Club Handbol Agramunt van rebre la felicitació del Director Tècnic de la Federació Catalana per la seva tasca de promoció.

Ara s'està preparant la inscripció per poder participar en la segona trobada que se celebrarà el proper dia 21 de desembre en la localitat de Santa Coloma de Gramenet.

Sènior Masculí

17-11-91 Sícoris C.: 23 - C.H. Agramunt: 21
17-11-91 Sícoris B.: 17 - BM. Agramunt: 17
23-11-91 C.H. Agramunt: 28 - Sícoris B: 11
23-11-91 H. Lleida B: 23 - BM Agramunt: 14
01-12-91 BM. Agramunt: 17 - C.H. Agramunt: 20

Golejadors C.H. Agramunt: Roman 41, Torres 28, Màrio 15, Escolà 15, Súria 12, Manel 11, Quique 10, Samuel 10, Andrés 10, Salvador 9, Lluís 7 i Gerard 3.

Golejadors BM. Agramunt: Tomás 19, Fernández 19, Sergi 15, Narcís 13, Víctor 7, David 5, Ramon 5, Balasch 4, Toni 3, Sàez 2 i Camats 3

Sènior Femení 2a. Catalana.

24-11-91 H. Flix: 16 - C.H. Agramunt: 10
01-12-91 Hospitalet I.: 10 - C.H. Agramunt: 19

Golejadores: Anna Fillat 37, Rosa 26, Ressu 13, Conxita 9, Gili 3, Núria Gros 2, Anna Viladrich 2, Mireia 2, Fàtima 2, Marsà 1, Núria Guixé 1 i Sílvia 1.

Cadet Masculí.

17-11-91 Sícoris C.: 14 - C.H. Agramunt: 17
23-11-91 C.H. Agramunt: 19 - Sícoris B: 21
01-12-91 BM. Agramunt: 29 - C.H. Agramunt: 30

Cadet Femení.

03-11-91 C.H. Agramunt: 12 - H. Cervera: 8

La Junta del Club Handbol Agramunt a tots els socis, col·laboradors i simpatitzants, els desitja un molt Bon Nadal i Feliç any 1992.

Jordi Martí

SECCIÓ FUTBOL SALA C.E. AGRAMUNT

Resultats:

16-11-91 TÉRMENS 7 - AGRAMUNT 4
23-11-91 AGRAMUNT 4 - PUIG-GROS 3
30-11-91 MOLLERUSSA 2 - AGRAMUNT 1

Golejadors: Palomino 10, Viladevait 5, Roman 4, Sàiz 4, Rodri 3, De la Vega 2, Sangrà 1 i Tonet 1.

Vàrem sortir amb moltes ganes a la pista del Tèrmens (2n classificat) a la mitja part estàvem 3-3, però una segona part molt embolicada ells van saber aprofitar el factor camp i van acabar guanyant el partit. A casa continuem amb la mateixa tònica, no s'ha perdut cap punt, amb el Puig-grós malgrat el curt resultat, el cert és que van tenir moltes ocasions clares d'augmentar el marcador, però la gran actuació del porter visitant ho va impedir. Al camp del Mollerussa va ésser un partit molt dur, on els gols no van arribar fins la segona meitat. Val a dir que fora de casa no hi ha manera de guanyar un partit, dissabte a Mollerussa va quedar clara la mala sort, ja que ens van fer el gol que els donava la victòria a l'últim minut.

Joan Rodríguez

CENTRE D'ESPORTS AGRAMUNT SECCIÓ BILLAR

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

6ª Categ. Eliminatòries

Local: Club Billar Borges

Classificació Final: 1) Joan Royes (Cervera) 6 punts; 2) Andreu Vilafranca (Borges) 4 punts; 3) **Laureà Giménez (Agramunt)** 2 punts; 4) Ramon Ribalta (Guissona) 0 punts.

Local: Casal de Cervera

Classificació Final: 1) Jordi Gassó (Cervera) 6 punts; 2) **Josep A. Castro (Agramunt)** 4 punts; 3) Xavier Santesmasses (Guissona) 2 punts; 4) Jaume Solé (Borges) 0 punts.

Jordi Gassó puja a 5ª Categoria.

Joan Royes, Andreu Vilafranca i **Josep A. Castro**, es classifiquen per les semifinals.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

6ª Categ. Semifinals

Local: Centre Esports Agramunt

Classificació Final: 1) **Josep A. Castro (Agramunt)** 4 punts; 2) **Laureà Giménez (Agramunt)** 4 punts; 3) Andreu Vilafranca (Borges) 4 punts; 4) Andreu Fresquet (Lliçà) 0 punts.

Josep A. Castro puja a 5ª Categoria, i **Laureà Giménez**, que jugà de suplent, es classifica per la Final.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

6ª Categoria FINAL

Local: Club Billar Sants

Classificació Final: 1) Jordi Castañé (Mollet) 8 punts; 2) Manuel Lafuente (Sants) 6 punts; 3) **Laureà Giménez (Agramunt)** 6 punts; 4) Josep Sepúlveda (Alba) 6 punts; 5) Josep Viñolas (Banyoles) 2 punts; 6) Segundo Rosa (Córdoba) 2 punts.

Era la primera vegada que tan Josep A. Castro com Laureà

Giménez participaven en un Campionat de Catalunya en la modalitat Lliure, tot i els nervis que això suposa, els dos han estat francament bé. El primer aconseguint el passi a 5ª Categoria en la semifinal i el segon arribant a la Final en la qual acabà ocupant un meritori tercer lloc.

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Tres Bandes" 4ª Categoria (Mitjana de 0,350 a 0,450).

JUGADORS: 1) Josep Mª Cuñat 4 punts; 2) Antoni Gilabert 4 punts; 3) Francesc X. Noró 2 punts; 4) Ramon Coscollola 2 punts.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "Tres Bandes" 4ª Categ. Eliminatòries

Local: Centre d'Esports Agramunt

Classificació Final: 1) Jordi Gassó (Cervera) 4 punts; 2) Joan C. Moreno (Granollers) 4 punts; 3) **Ramon Coscollola (Agramunt)** 4 punts; 4) **Antoni Gilabert (Agramunt)** 0 punts.

Local: La Gran Penya

Classificació Final: 1) Joan R. Molina (Vilanova) 4 punts; 2) **Francesc X. Noró (Agramunt)** 4 punts; 3) Faust Rosa (Amposta) 2 punts; 4) Francesc Martínez (Vicentina) 2 punts.

Local: Club Billar Borges

Classificació Final: 1) Fèlix Soto (Tarragona) 6 punts; 2) Andreu Vilafranca (Borges) 4 punts; 3) Josep A. Pérez (Sabadell) 2 punts; 4) **Carles Siles (Agramunt)** 0 punts.

Jordi Gassó puja a 3ª Categoria.

Joan C. Moreno, Joan R. Molina i Fèlix Soto, es classifiquen per les Semifinals.

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Tres Bandes"

1ª) Categoria: Classificació final: 1.- Josep M. Cuñat 14 punts; 2.- Francesc X. Noró P. 14 punts; 3.- Joan Llurba 12 punts; 4.- Ignasi Aragon 11 punts; 5.- Antoni Gilabert 11 punts; 6.- Ramon Coscollola 11 punts; 7.- Laureà Giménez 7 punts; 8.- Carles Siles 6 punts; 9.- Jaume Marquilles 4 punts; 10.- Jesús Martín 0 punts.

Nervis, lluita, sorpreses i, en definitiva, emoció fins al final, han estat la tònica del campionat social més disputat dels que s'han celebrat fins ara.

Un excel·lent per en Josep M. Cuñat, que ha estat campió amb tots els mèrits, així com per en Francesc X. Noró, sots-campió, qui malgrat la seva joventut, ha mostrat un gran amor propi, desbancant a jugadors amb molta més experiència.

Un bé per Joan Llurba, que finalment ocupà el tercer lloc, així com pel jove Antoni Gilabert i Ramon Coscollola, que fins l'últim moment van tenir opció a la tercera plaça.

2ª) Categoria: Classificació final: 1.- Joan Viladomat 10 punts; 2.- Joan Ribalta 10 punts; 3.- Deudat Pont 8 punts; 4.- Albert Coscollola 6 punts; 5.- Miquel Noguera 6 punts; 6.- Sergi Armengol 2 punts; 7.- Ramon Vilalta 0 punts.

3ª) Categoria: Classificació final: 1.- Joan Pedrós 14 punts; 2.- Rossend Badia 12 punts; 3.- Narcís Balagueró 8 punts; 4.- Pasqual Castellà 8 punts; 5.- Francesc X. Noró C. 6 punts; 6.- Miquel Palomino 4 punts; 7.- Josep M. Canosa 4 punts; 8.- Jesús R. Giménez 0 punts.

L.G.

ES VEN PIS

AMB GOLFA I TERRASSA

Apte per viure-hi

Al C/. d'Àngel Guimerà
(Enfront Plaça del Pou)

Part. a part.

Telf. (93) 236 51 74 - Rosalia (nits)

ES VEN PATI

AL RAVAL DE PUIGVERD

Part. a part.

Telf. (93) 450 17 38 - Montse (nits)

GESTORIA FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

Tel. 39 06 31

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria Fiscal i Laboral

GENERALITAT DE CATALUNYA

gent

QUE VA ENDAVANT

Gent que va endavant i que vol anar endavant. Gent que va crear una indústria tot i comptar amb pocs recursos materials. Gent que va impulsar un gran moviment cultural. Gent que va mantenir l'esperit europeu en tot moment.

Gent que avui fa créixer el seu país més que la mitjana europea.

Gent que sap que el seu futur, el seu i el dels seus fills i néts, és a Catalunya.

Gent que va endavant, que vol anar endavant. Gent que sap que, per anar endavant, un país necessita la força de la seva gent.

LA *gent* **ÉS LA FORÇA**
DE CATALUNYA

Grup Municipal del Partit Popular

Amb la present pretenc fer un aclariment respecte al NOU IMPOST creat sobre ACTIVITATS ECONÒMIQUES. Aquest va ser aprovat per la LLEI 39/1988 del 28 de desembre, regulador de les hisendes locals i de la finalitat de substituir la Llicència Fiscal per una banda, però la veritable finalitat és perquè paguem molt més tots. Es veu que la majoria de polítics, no en tenen mai prou de diners, ni en tindran mai perquè els gasten alegrement. El nostre parer és que s'ha de gastar menys i millor, si no es fa

així cada any s'haurà de posar un NOU IMPOST.

Per això demanem al Govern que ajorni fins el dia 1 de gener de 1993, l'entrada en vigor de l'IMPOST D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES, perquè no se sap quans pagaran, ni l'import que s'ha de pagar. Resulta temerari, encara que sigui amb el compromís de que si es recapta massa es reduirà la capacitat recaptadora, això no sol passar mai i menys ara. Nosaltres no volem pas reduir la capacitat recaptadora de l'ajuntament, ja que proposem que es

mantinguin els actuals impostos fins que no estigui ben definit el d'ACTIVITATS ECONÒMIQUES.

No estem d'acord en acceptar l'1'3% que proposa el GRUP MAJORISTA de l'Ajuntament, perquè això és anar a les fosques per la qual cosa varem VOTAR QUE NO.

JORDI BERTRAN I PARÍS
Regidor del Partit Popular
de Catalunya

Grup Municipal Socialista

UNA BASSA D'OLI ???!

Benvolguts convilatans:

Un altre cop ens adrecem a tots vosaltres per mantenir aquest petit i agradable contacte que se'ns permet cada mes.

Ens congratula pensar que hem donat l'avançada per a que sectors, fins ara muts, del nostre poble es manifestin a la revista SIÓ.

Parlant d'altra, i si ens permeteu, ens voldríem dirigir a un "vilatà", que a part de tenir una puntuació en Comprensió de Text MD, (en les notes escolars Molt Deficient), ha demostrat tenir una gran manca de modèstia, per no dir una altra cosa, en pretendre qualificar el nostre "estil narrador" i ahora tractar-nos de desqualificadors, ambigus, i de no ésser seriosos amb la veritat; quan en realitat és ell qui es comporta d'aquesta manera tan deplorable, i a més amagant-se sota un pseudònim. Ja que, pel que sembla, no ha estat capaç d'entendre bé el nostre missatge, li resumirem:

- Comentàvem que, segons els resultats de les urnes, 1.050 agramuntins + totes les abstencions no van votar CiU (és que no és veritat?).

- Dèiem que el candidat de CiU, guanyador de les municipals, segons el B.O.P. i la premsa és Diputat amb dedicació al 100% i amb la seva corresponent retribució. I ens seguim

preguntant si es dedica a l'Alcaldia o a la Diputació. (Això és ambigu?).

- No és veritat que el segon de la llista de CiU no és el Primer Tinent d'Alcalde, com seria normal?

- Votàrem a favor de l'autodeterminació de Catalunya perquè, som catalans i volem el millor per a Catalunya. (És que això és desqualificatiu?).

- Ens vam adherir al possible canvi de la data de la Festa Major, i escrit està en el nostre programa que ja llençàvem la idea fa molt de temps.

Vol dir-nos "senyor vilatà", voleu dir-nos amics lectors, ¿on són les desqualificacions, ambigüetats, i les mitges veritats...?

D'altres punts a comentar serien:

A) Tal i com denunciàvem en el nostre programa, a Agramunt, pel que sembla, no hi ha gent jove!. És per això que ens hem de preguntar:

- Què es fa pel nostre jovent?

- Què fem per tenir-los contents?

- És que no cal tenir cura del vot jove igual que del vot de la 3ª edat?

Entre el nostre equip n'hi ha de joves, i encara mai no ens han dut l'agradable notícia de que Agramunt es mou per a ells, també.

B) Com a contribuents i com a representants de les persones que ens recolzen, ens assisteix tot el dret a opinar, per exemple:

És de prioritària necessitat la passarel·la per a vianants a l'Avda. Catalunya, al

final del riu Sió, com refer la que hi havia al pas del passeig J. Brufau, amb sortida a un dels polígons industrials. Per què no s'ha fet ja fa mesos, amb caràcter de provisionalitat, mentre s'estudia els projectes o se'n fa de nous?

Un pressupost de 6 milions i escaig per la passarel·la de l'Avda. Catalunya, a molta gent ens sembla excessiu..., es tracta del Sió, no del Segre.

C) Qui ens pot criticar si comentem un tema candent, actual i lamentable, (com ja és del domini públic), si es tracta de la misteriosa i il·legal desaparició d'animals que gaudien d'una llibertat total. Han estat morts no sabent ben bé per què. Senyors, hi ha lleis i normatives per a animals que es trobin en la situació en què estaven aquests.

D) Aprofitem l'avinentesa, com no, per desitjar-vos unes molt felices Festes de Nadal i que l'any 1992 us sigui força favorable. I per Agramunt i per nosaltres mateixos desitgem que es vegin acomplerts els anhels (ressenyats també en el nostre programa), de tenir uns carrers, places i Agramunt sencer plens de l'esperit del Nadal.

Que es pugui dir que...Agramunt és Nadal!!!

MOLT DE GUST, I FINS A LA PROPERA EDICIÓ!

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Bar BLANC i NEGRE	
Avgda. J. Mestres, 28	Tel. 39 07 02
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
BANC CENTRAL	
Guimerà, 5	Tel. 39 00 93
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ	
Guimerà, 3	Tel. 39 01 65
Mobles ESCOLÀ	
Avgda. M. Jolonch, 28	Tel. 39 07 85
Fotos FONT	
Sió, 31	Tel. 35 04 34 Seu d'Urgell
Sabateria HUGUET	
Plaça Església, 7	Tel. 39 06 63
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça Pou, 1	Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA	
Sió, 8	Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^e B	Tel. 39 04 22
Relotgeria, Joieria i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspí, 5	Tel. 39 07 14
Torrans ROIG	
Avgda. M. Jolonch	Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA	
Avgda. A. Ros, 24	Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures R. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

APRENGUI MECANOGRAFIA EN 28 HORES

MÈTODES AUDIOVISUALS

a

AMB PANEL

ELECTRÒNIC

meca·rapid

GARANTITZEM:

- 200 pulsacions/ minut.
- Cursos de velocitat fins 350 pulsacions/minut.
- Escriitura amb tots els dits sense mirar al teclat.
- Cursos de velocitat en Català.

Tots els dilluns comencen cursos

VTÈ. ESCULL EL DIA I L'HORA
QUE DESITJA COMENÇAR EL CURS.

HORARI CONTINUAT DE 10 MATÍ A 10 NIT

New School II S.L.
Carme, 31 - 1er.
Tel. (973) 31 11 43
25300 TÀRREGA (Lleida)

L'Ajuntament informa

FESTA MAJOR

El Ple de l'Ajuntament corresponent al mes de setembre adoptà l'acord de manera provisional de modificació de les dates de celebració de la Festa Major, proposant-se el seu trasllat del diumenge posterior al dia de la Mare de Déu (8 de setembre) al diumenge anterior, llevat dels anys en què aquest coincideixi en dia primer de mes en el qual cas se celebraria el tercer diumenge.

D'altra banda, i per tal de comptar amb el més ampli ventall de criteris al respecte, s'acordà un termini de 20 dies en què els ciutadans i les entitats de la nostra Vila han pogut expressar el seu parer. Durant aquest termini, i en resposta a la comunicació que aquest Ajuntament va adreçar a totes les entitats, s'han presentat els escrits següents:

El presentat pels Srs. Lluís Pons i Jaume Cots en què, entre d'altres consideracions, no veien la conveniència de canviar les dates de la Festa Major encara que aquesta coincideixi amb altres festes o actes puntuals de fora Vila.

El presentat per l'Entitat "Grallers d'Agramunt".

El presentat per un total de 39 signatures en què es demanava un referèndum en lloc de la consulta popular que s'ha fet, i mostrava el seu desacord en passar la Festa Major del primer al tercer diumenge quan aquest coincideixi amb el dia 1.

I finalment el presentat per un total de 216 signatures que es mostraven d'acord amb el canvi de la Festa Major.

Tenint en consideració el resultat d'aquesta informació pública, l'Ajuntament Ple del més de novembre amb 8 vots a favor, dels grups CiU (6) i popular (2) i l'abstenció del Sr. Padullés, aprovà definitivament la modificació de les dates de celebració de la Festa Major, eliminant d'aquest acord la possibilitat de canviar-la quan el primer de mes coincideixi amb el dia 1.

Aquest Ajuntament fa públic el seu agraïment a totes les entitats i particulars que han expressat la seva opinió.

IMPOST SOBRE ACTIVITATS ECONÒMIQUES

A partir del proper dia 1 de gener està previst que entri en vigor el nou impost sobre activitats econòmiques que substituirà, fonamentalment, les Llicències Fiscals d'activitats industrials, comercials i de professionals i artistes vigent en l'actualitat.

La Llei estableix que els Ajuntaments hauran de fixar, amb anterioritat a l'1 de gener els coeficients i índexs a aplicar sobre les quotes mínimes municipals. Aquest fet ha provocat desconcert en quasi tots els ajuntaments, ja que és pràcticament impossible calcular quantes altes hi haurà en aquest nou impost i en coseqüència quin ha de ser el coeficient d'increment per tal de no minvar els recursos municipals per una banda, i no gravar amb excés els contribuents per una altra.

Si bé és cert que s'ha facultat els ajuntaments per poder diferir l'aprovació definitiva de l'ordenança fins al juliol de l'any vinent, aquest Ajuntament ha cregut convenient, i així ho va

aprovar en sessió plenària, sol·licitar de l'administració tributària que l'entrada en vigor de l'Impost sobre activitats econòmiques s'ajorni fins el dia 1 de gener del 93, a fi i efecte que es pugui elaborar la matrícula concreta de les activitats econòmiques amb la suficient antel·lació. La raó, com ja hem esmentat, és el desconeixement que en l'àmbit municipal es té de l'abast concret d'aquest impost.

També s'ha acordat sol·licitar al Ministeri d'Hisenda que aquest impost sigui deduïble de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost de societats. Aquests acords es traslladaran als grups polítics amb representació al Congrés de Diputats perquè elevin la proposta al Ple del Congrés.

Tanmateix, i d'acord amb l'obligació d'aquest Ajuntament a fixar els coeficients i l'escala d'índex sobre l'impost d'activitats econòmiques, s'acordà:

1- El coeficient únic per a totes les activitats que s'exerceixen en aquest municipi queda fixat en 1'3.

En el supòsit que la matrícula confeccionada representi un increment desmesurat respecte al Padró actual, l'Ajuntament procedirà a practicar una reducció del coeficient que s'acordarà en l'aprovació definitiva.

2- L'escala d'índex que pondera la situació física dels establiments en aquest municipi, queda fixada en:

– Carrers compresos en l'àmbit territorial dels nuclis de població d'Almenara Alta, La Donzell, Les Puelles, Mafet i Montclar: 0'90.

– Carrers compresos en l'àmbit territorial del nucli de població de la Vila d'Agramunt: 1

Una informació que ens sembla que pot interessar a la majoria de comerços de la nostra Vila és la que fa referència al descompte del 50% sobre la quota a pagar corresponent a la superfície, als comerços que no sobrepassin els 50m². Fins i tot es donarà la circumstància en alguns casos concrets, que amb aquest descompte passaran a pagar menys que amb l'impost de llicències fiscals vigent fins ara. Seria molt llarg enumerar quina classe de comerços són els que es poden beneficiar d'aquest descompte, però com hem dit abans són la majoria.

Aquesta proposta es va aprovar provisionalment amb els vots dels grups CiU (6) i ERC (1), i (2) en contra del grup P.P.

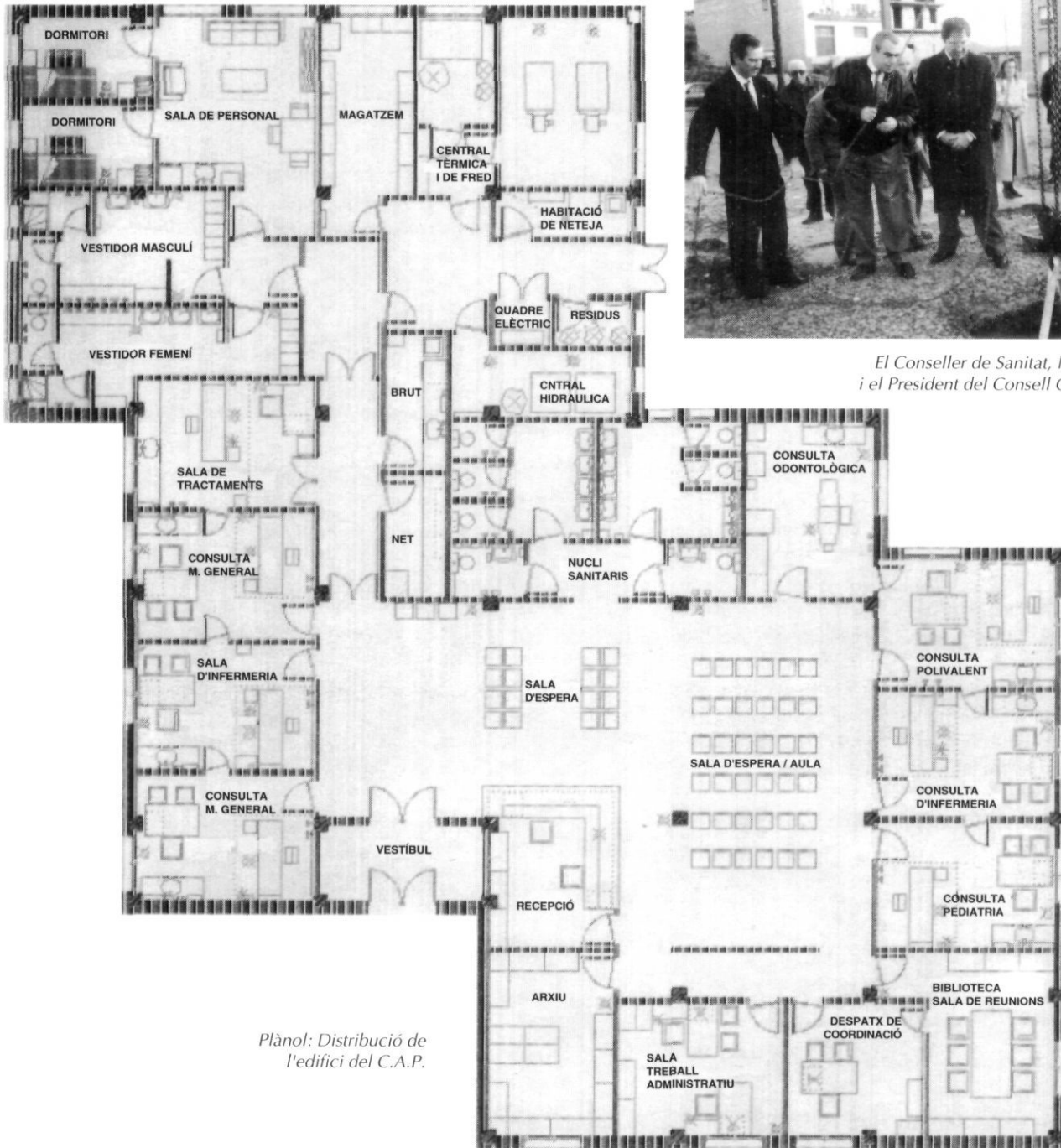
CENTRE D'ATENCIÓ PRIMÀRIA

El passat dia 2 de desembre es posà la primera pedra en el solar on ha d'ubicar-se el futur C.A.P., d'Agramunt.

L'acte fou presidit per l'Honorable Sr. Xavier Trias, Conseller de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya, amb l'assistència de l'Iltre. Sr. Jaume Aligué, President del Consell Comarcal de l'Urgell i altres autoritats de l'administració Sanitària.

Els actes previstos s'iniciaren a les 10 h. amb l'arribada de l'Hble. Sr. Conseller a l'Ajuntament on fou rebut pel consistori i féu la salutació a les autoritats presents.

El Conseller de Sanitat, l'Alcalde d'Agramunt i el President del Consell Comarcal de l'Urgell.

Plànol: Distribució de l'edifici del C.A.P.

Seguidament va fer signatura al Llibre d'Honor de l'Ajuntament i es traslladà al solar on es procedí a la col·locació de la primera pedra, efectuant-se uns breus parlaments a càrrec del President del Consell Comarcal, Srs. Consellers i Alcalde.

Els Actes finalitzaren a les 11 h.

PLA D'OBRES I SERVEIS DE CATALUNYA

Informa el Sr. Alcalde que en data 15 de novembre de 1991 s'ha rebut notificació de la Delegació Territorial del Govern de la Generalitat a Lleida on es comunica la inclusió de l'Ajuntament

d'Agramunt en el Pla d'Obres i Serveis 1992-1995, amb les actuacions següents:

Infraestructura sector Sindicat, 2ª Fase-B, i Infraestructura sector dels Horts, Carrer dels Horts i Passeig Nou.

Referent a aquesta darrera actuació, ha estat inclosa en l'annualitat de 1993, amb una subvenció inicial de 12.660.689 ptes. sobre una inversió prevista de 75.964.136 ptes. Caldrà concretar l'abast total de l'obra en funció de la subvenció inicialment atorgada.

Referent a les obres del Sindicat l'annualitat d'inclusió de la

qual és el 1992, el projecte es troba actualment finançat en el 100%, de manera que tan aviat com s'elevi a definitiva la proposta, podran iniciar-se els tràmits de contractació i execució de les obres. Al respecte cal assenyalar que la 1ª Fase, l'import de la qual és de 12.000.000 de ptes. ha estat subvencionada amb un 50% (6.000.000) i la 2ª Fase de 18.000.000 de ptes. en idèntic percentatge, corresponent-hi 9.000.000 de ptes. La total despesa de la contracta és de 30.000.000 de ptes.

De manera immediata es procedirà a comunicar als veïns afectats per les obres, totes les dades derivades de les contribucions especials als efectes d'iniciar la tramitació administrativa. Així mateix se'ls convocarà a una reunió informativa per tal de donar-los-en compte de quants aspectes siguin de general interès.

ESPAI GUINOVART: DESPESA PLURIANUAL 1992

L'Ajuntament d'Agramunt, en el marc dels convenis subscrits entre l'Excma. Diputació de Lleida i la Generalitat de Catalunya durant l'exercici de 1991, ha estat beneficiari d'una subvenció per import inicial de 7.000.000 de ptes. incrementada amb 8.000.000 de ptes. mitjançant Resolució de la Comissió de Subvencions del Departament de Cultura de la Generalitat –Direcció General de Promoció Cultural– amb càrrec al present exercici, i destinades, ambdues subvencions, a les obres d'habilitació de l'antic edifici del mercat municipal com a "Espai Guinovart", segons el projecte aprovat reglamentàriament.

Tanmateix, l'Excma. Diputació de Lleida ha informat favorablement la concessió d'una subvenció finalista per a les obres indicades, amb càrrec al Pressupost de 1992 per import de 8.000.000 de ptes., amb la qual cosa pot considerar-se que el finançament de les obres d'habilitació de l'edifici del mercat per a Espai Guinovart, és complert en la seva totalitat.

Per tant aquest Ajuntament reunit en Sessió Plenària autoritzada la despesa de 8.000.000 de ptes., en concepte de plurianualitat, per a l'execució de les obres d'habilitació de l'edifici del mercat com a "Espai Guinovart", Fase -E-.

FESTES DE NADAL

Com cada any, els REIS MAGS D'ORIENT ja s'estan preparant per a fer la seva visita a Agramunt, ens han assegurat que vindran més carregats de regals que mai i que faran la seva arribada a la nostra Vila el dia 5 DE GENER A LES 7 DEL VESPRE. També ens han informat que el seu enviat especial, el Patge KARIM recollirà personalment totes les cartes de la mainada el dia 29 a la 1 del migdia a l'Ajuntament.

Ja per als més grans informem que hi haurà BALL DE CAP D'ANY amb el grup Joe, Montse i Transfer al Casal a partir de la una de la nit. I el mateix grup es farà càrrec de la sessió de ball del dia 1 a la tarda.

FELICITACIÓ

Una vegada més entrem en l'època en què tots ens desitgem mútuament felicitat i prosperitat, també aquest consistori vol fer arribar a tots els agramuntins la seva felicitació per aquestes properes festes. Quant al nou any, desitgem que sigui tot el pròsper que els agramuntins es mereixen, som concients que

aquesta prosperitat que tots desitgem per la nostra vila és en part en mans de l'Ajuntament, i per tant, ajuntem al desig d'un PRÒSPER ANY 1992 la nostra promesa de dedicar tot el nostre esforç objectiu.

LLICÈNCIES D' OBRES

Antoni Donaïre i Martínez, per la construcció d'un habitatge de nova planta. C. dels Asgous.

Antoni Mora i Capdevila, reparar cornissa casa. Avda. M. Joloch. Ramon Roca Boncompte, col·locar pedra per revestir la façana de la casa. C. de la Barretina.

Establiments ESA, per repassar teulades i canviar màquina. Ctra. de Tàrraga.

Defí Solé i Isanta, connexió aigua provisional obres. C. Petronel-la. Jaume Torres i Farreny, canviar les escales de casa. C. Ntra. Sra. dels Socors.

Josep Hernández i Domínguez. Canviar la teulada de la casa. C. Carabassa de D.

Maria Torres i Roig. Reparar i allargar terrassa. C. de l'Ensenyament.

Engràcia Grover i Falip. Pintar la façana de la casa. C. de D. Pere de Gomar.

Antoni Donaïre i Martínez. Connexió a la xarxa de clavegueram. C. dels Asgous.

Antoni Donaïre i Martínez. Connexió d'aigua provisional per obres. C. dels Asgous.

Josep Hernández i Vázquez. Pintar la façana de la casa. Bxda. del Convent.

Magda Vicens i Teixidor. Ampliar menjador de casa. C. de Sió. Dolors Esteve i Farrer. Enrajolar un dormitori de 9m². amb gres. C. Àngel Guimerà.

Josepa Lombardo i Molina. Canviar 2 portes de la façana, enrajolar el terra d'un cobert i posar plaques al sostre del mateix. C. de sant Joan.

Josep Lluís Baró i Carreras. Connexió d'aigua potable. Pd. Fontanilles.

Josep Ortiz i Llena. Tancar un celobert amb alumini. C. Ntra. Sra. dels Socors.

Antoni Gómez i Rodríguez. Treure la llar de foc vella i posar-li nova amb el corresponent tiratge i canviar bigues segon pis. Agregat de La Donzell.

Joan Granados i Riera. Fer tancat per la calefacció. Avda. d'Agustí Ros.

Comunitat de propietaris, canviar les canaleres de la teulada. C. de la Costa dels Dipòsits.

Martí Riera i Coromines. Arreglar la claveguera i eixamplar la porta de la tanca del pati. C. d'Àngel Guimerà.

Joan Viladomat i Almarçha. Arrebossar el garatge de la casa. C. Verge dels Socors.

Ramon Gilabert i Companys. Fixar suport a la paret per posar-hi aparell d'aire condicionat. Trav. Vilavella.

Som a Riella

ITINERARIS INTERIORS:

Cruïlla dels carrers Aspi i Call

per Guillem Viladot

En aquest indret, Urc que conflueixen els carrers de l'Aspi i del Call, s'hi dona com una mena d'empenta que, vulguem-ho o no, se'ns emporta llunyania de pobles diversos. Aquesta Ribera del Sió, ben mirada, és una canal de pas de molta gent que, a poc a poc han anat deixant pòsit històric: romans, moros, jueus... Per una porta, Urc, s'entrava en un taller de bicicletes i de motos. El seu amo era un home molt magre, molt nerviós carregat de fantasia. La seva moto particular era un espectacle impressionant, i damunt de les bicis feia cabrioles dignes del millor saltimbanqui. I en aquesta casa més gran hi va haver un convent de monges que vetllaven malalts, que feien companyia al dolor i, per tant, l'alleugerien. Ara hi viu un mestre que ha estat exemple de docència profunda i endreçada. Em plauria que ara fos aquí entre tu i jo i ens recités versos o ens contés episodis d'Història. El seu ensenyament era eficaç perquè els deixebles els respectaven molt. I en aquesta altra casa hi havia una saboneria. Jo diria que encara se sent la flaire de la sosa, dels greixos i del llegiu. L'Urc està més aviat distret, com displicent. M'assec en un pedrís i alhora sento un crit. L'Urc s'espanta i ve cap a mi. Ha estat un crit de persona. Te'n adones, Urc, que el crit és l'emblema del nostre temps? La gent es passa el dia cridant a les cases, a la feina, al carrer. I també a la tele, al cinema, a la disco... El crit sembla ser la casa natal de la cultura: el crit de les caveres, el crit de la cacera, el crit de la guerra, el crit del dolor, el crit del goig..., el crit de la mort. El crit que es transforma en cant, en festa, en llenguatge. La parla, Urc, deu ser el crit articulad. El crit convertit en plataforma sonora que farà de l'home un ser habitable per la cultura, és a dir que deixa, enrera, en part, la naturalesa. Tot torna a ser silenci, un silenci que fa uns instants el crit havia esquinçat. L'ordre s'ha restablert. M'aixeco i durant una

estona transito amunt i avall d'aquest carrer de l'Aspi. Sento com l'espai que l'ocupa m'abrigalla com una atmòsfera intemporal. Els homes, Urc, sempre som els mateixos. Tots procedim d'un mateix crit malgrat que després les parles siguin distintes. El sol, diu Satapatha Brahmana, no sortiria al matí si el sacerdot no li oferís el sacrifici del foc. De la mateixa manera, no existiria cap llengua si abans, dins l'alba de la vida, un home, o una dona, no hagués emès un crit. No saps qui són els poetes, Urc? Són les persones que encarnen la dicció bonica del crit, com si es tractés de treure la pell a la víctima oferta en holocaust. Aquest indret no ha estat pas sempre igual, Urc. Talment s'acomplissin les paraules del poeta Miquel de Palol: "Així, un dia aquest lloc serà tan diferent d'ell mateix com els extrems que tu visites..." S'ha girat un vent molt molest. Arrupit, enfilo cap a casa amb passa lleugera, fins i tot, els darrers metres els faig corrent. M'adono que als meus coberts hi han posat uns fanals que abelleixen la nit. La porta s'obre sense posar-hi la clau, com si algú l'empenyés cap endins, de bat a bat. Una breu tremolor em recorre el cos de dalt a baix. Urc, i si fos un àngel? I em ve a la memòria l'Eugeni D'Ors quan en parla en un tractat de la seva filosofia. L'Urc s'enfila escales amunt com si en fugís. El segueixo, de fet gaudint-me en l'erotema, gaudint-me en la possibilitat de la certesa, o en la seva il·lusió. Ja trobo l'Urc dalt, a l'estudi. Ajagut al sofà encara servo la sensació de no estar sol. De sobte, sense més ni més, faig un crit, i m'espanta la seva potència o la seva visceralitat. Tanco els ulls i escolto: no m'arriba cap veí ni cap missatge. Sospito que m'he deixat oberta la porta del carrer. Me'n hi vaig i hi arribo just quan unes ales de llum (el vent?) la tanquen. De bell nou a l'estudi, sonen els compassos de "L'ocell de foc", de Stravinsky.